SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

. 31. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 18, 1988 — CENTS 25 ЦЕНТІВ — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛЮТОГО 1988 — Ч. 31. РІК XCV

І ПРИБУЛА С. ГНАТЕНКО

Ню Йорк. — У п'ятницю, 12-го лютого ц.р., прибула сюди з Риму активістка українського правозахисного руху Стефанія Гнатенко, з дому Гулик, з матір'ю та сином Назаром.

Народжена в Теребовлі на Тернопільщині, С. Гнатенко закінчила середню школу і в 1965 року вступила до Львівського університету на факультет геохемії. За „політичну незрілість", як свідчить офіційний документ, її 1968 року з університету виключено. За терміном „політична незрілість" крилося знайомство Стефи з колами інакодумців, читання самвидаву та участь у його поширенні. Саме на цей період припадає знайомство Стефанії з родинами репресованих дисидентів. Молода студентка допомагає родинам політв'язнів та самим в'язням. У 1971 році вона одна з організаторів Комітету захисту Н. Строкатої, щойно тоді заарештованої. Стефанія намагалась бути присутньою на „відкритих" судах інодумців у Львові, Одесі, Володимирі. У 1972 році її ім'я з'явилося в наклепницьких статтях совєтської преси у зв'язку з арештом іноземного туриста Добоша під час його відвідин України.

У 1970 році С. Гулик одружилась з мистцем-малярем Валерієм Гнатенком.

Про візу на виїзд закордон, де має тітку, Стефа старалась від 1977 року. Тут вона сподівалась знайти ефективне лікування для свого хворого чоловіка. Мистець Гнатенко хворів на дуже тяжку хворобу. Продовж 10 років заходи Стефи були безуспішні, аж 1987 року прийшла довгождана віза, але стан здоров'я чоловіка виключав всяку думку про виїзд. Навесні 1987 року Валерій Гнетенко помер. Засмучена родина наважилася на виїзд закордон лише 1988 року. 7-го лютого ц.р. родина Гнатенків покинула Львів.

Вийшла біографія М. Грушевського

Торонто. — Видавництво Торонтонського університету випустило з друку обширну наукову біографію найбільшого українського історика та одного з найвидатніших діячів XX сторіччя, Михайла Грушевського.

„Михайло Грушевський" політика й національна культура" — книга, автором якої є науковий дослідник та викладач української історії Катедри Українознавчих Студій в Торонтонському університеті, д-р Тома Приймак.

Постать М. Грушевського є тісно пов'язана з подіями новітньої історії України. Він був основником необфіційної Української Академії Наук в Галичині, відіграв визначну ролю під час української революції 1917-18 років, очолював Українську Центральну Раду.

Біографія д-ра Приймака поділяється на три частини. Кожна з них зосереджується на одному з головних етапів життєвої кар'єри Михайла Грушевського.

Перший етап (1894-1917) — це етап інтенсивної наукової та громадської діяльності, час, коли Грушевський проповідував свою версію української історії. Другий етап (1917-24) покривається з українською національною революцією та працею для добра української справи за кордоном. Третій етап (1924-1934) розглядає контроверсійний поворот Грушевського в Україну та його нелегкі хоч і плідні взаємини з совєтською владою, ідеологію якої він рішуче відмовляється прийняти аж до своєї таємничої оповитої смерти в 1934 році.

Як один з найвизначніших українських проповідників XX століття М. Грушевський, ще й досі є об'єктом нападів зі сторони Совєтського Союзу.

Книга „Михайло Грушевський: політика й національна культура" є ілюстрована багатьма знимками, з яких деякі ще ніколи не були опубліковані. Цю 368-сторінкову книжку можна набути в University of Toronto Press, 5201 Dufferin Street, Downsview, Ontario, M3H 5T8.

ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ ТИСЯЧОЛІТТЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Пленарне засідання Метрополітального Комітету для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні в Ню Йорку з участю членів Почесної президії відбудеться в четвер, 18-го лютого ц.р., в Домі НТШ, при 63 Четвертій авеню. Початок о годині 6-ій вечора.

Появився черговий каталог корпорації „Євшан"

Монтреаль, Кве. — Корпорація „Євшан" видала недавно і розіслала на відомі їй адреси естетично оформлений каталог української музики і дитячої літератури, присвячений 1000-річчю Хрищення України з відповідним оформленням і зображенням св. князя Володимира, основоположника християнської віри в Україні.

В третьому з черги каталозі „1988" перечислено 150 творів, записаних на платівці, магнітофонній стічці чи виданий у формі книжок. Видавці вважають, що цей багатоілюстрований каталог познайомить українську спільноту з багатьма вартісними творами. Дуже цікавою є дитяча частина з назвою багатьох творів, казок, пісень тощо.

Серед записів є багато цікавого матеріялу, наприклад: колядки і щедрівки, інструментальна музика, давні вартісні записи пісень, релігійна і популярна музика та багато інших. Автори видання, а згідно корпорації „Євшан", висилаючи матеріял відбором, гарантує високу якість свого твору і ніколи не висилає своїм покупцям незамовленого матеріялу.

Серед десятків вартісних творів годиться згадати хоч би запис на платівці, і магнітофонній стрічці твори відомої піаністки Юліяни Осінчук, Едварда Іванка, багатьох естрадних оркестр і співаків, капель і гуртків бандуристів, популярний вокальний ансамбль „Черемшина", „Верховина", усі видання популярних оркестр, — „Буря", „Рушничок", традиційні народні пісні, пісні УПА, записи письменника-гумориста Миколи Понедилка та багато іншого корисного матеріялу.

Каталог висилається даром для зацікавлених. Писати слід на адресу: Yevshan Corporation, Order Department Box 125 Station st. Michel Montreal, Quebec, Canada, H2A 3L9.

ІМПРЕЗА В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н. Й. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 1-ій по полудні в залі української католицької школи св. Духа при 160 Н 5-та вулиця, 21-ий Відділ СУА влаштовує товариську розвагову імпрезу в день запустів — „Китайську лицитацію".

НА ПРОЦЕСІ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Й. ШЕФТЕЛЬ ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНЕННЯ ОСКАРЖЕНОГО

ТВЕРДИТЬ, ЩО ПРОКУРАТУРА НЕ ПОДАЛА ДОКАЗІВ ВИНИ

Єрусалим, Ізраїль (Йоан Онужек, АНЧЕЙН, тел.). — Оборонець Івана Дем'янюка Йорам Шефтель, закінчуючи свої підсумки тут у вівторок, 16-го лютого, заявив, що прокуратура не доказала підсудному вини і вимагав від суддів звільнити його не тільки з уваги на сумнів, але й через брак доказів.

Добре підготований і зорганізований ізраїльський оборонець захищав алібі І. Дем'янюка і його свідчення, включно зі заником пам'яти, та опрокинув твердження історіків Спектора, Майзеля і Краковського, вказуючи на цілий ряд протиріч у їхніх твердженнях. Щодо заників пам'яти Дем'янюка, Шефтель відкликався на свідчення голландського експерта Альберта Вагонара, а в питаннях історії — на свідчення графа Ніколая Толстого. Шефтель ще раз пригадав, що ущілі свідки, як і ізраїльські історики, хотіли свідчити в користь оскарженого, але боялись і заявляли це відкрито.

Й. Шефтель перейшов ще раз свідчення Дем'янюка — від часів Великого голоду до його служби в РОА ген. Власова. В одному моменті, збиваючи твердження Спектора і Майзеля, він цитував із спогадів ген. Шандрука, що були випадки, коли зголошених до Дивізії з різних причин відсилалось до РОА. Так було у випадку Дем'янюка, який признався, що мав значок групи крови, а це доказ, що він був призначений до бойових одиниць (Ваффен-СС), а не до каральних, бо тільки бойові одиниці мали значки на випадок поранення в бою.

Й. Шефтель також пригадав про перепитування І. Дем'янюка тут слідчими — без перекладача на протязі вісьмох місяців, з постійними погрозами („Ми тобі повісим шнурок на шию") і підступне підставлення україномовного поліцианта Капляна, що навіть відтак інвеститор Шальом засудив. Й. Шефтель говорив також довго про табори полонених в Рівному і в Холмі, про торфовища там, на яких працював Дем'янюк, а про що не знав польський архівіст Краковскі.

Вкінці Й. Шефтель пригадав про справу Франка Валоса і про норми впізнання, які встановлено у вироку, і закінчив свою аргументацію вимогою звільнення з уваги на сумніви і брак доказів від прокуратури.

Наступного дня мав аргументації адв. Павло Чумак, а на закінчення підсумків адв. Джан Гілл.

Плянують наради Секретаріяту УРДП

Ню Йорк. (ПС УРДП). — В кінці березн ц.р. на Флоріди, де мешкає голова УРДП д-р Михайло Воскобійник та почесний голова Василь Гришко та інші члени проводу Української Революційно-Демократичної Партії, відбудеться засідання поширеного Секретаріяту ЦК УРДП. На цьому засіданні будуть обговорені дальші заходи в напрямі поєднання в УРДП та Державному Центрі УНР, видавничі справи, зміни політики в Україні та використання їх для добра українського народу в його змаганні до більших прав, привернення українцям їх вікового права на користування українською мовою в школах, урядах, в церквах та всіх інших установах України, про спільне відзначення 1000-річчя Хрищення України та багато інших актуальних справ.

В минулому році УРДП відзначило 80-ту річницю з дня народження І. Багряного, особника партії, яка має в своїх рядах в більшості людей з східніх та центральних земель України. З 1945 року це середовище видає безперебійно газету „Українські вісті", які з 1978 року почали виходити в Дітройті і їх редактором є Михайло Смик. Видавництво „Українські Вісті", яке очолює д-р Анатолій Лисий кілька років тому придбало свій власний дім, а минулого року розпочало кампанію щоб придбати новий компютор для своїх видавничих справ.

На 7-му з'їзді УРДП в 1975 році вирішено створити фундацію ім. Івана Багряного. За короткий час її існування видано її коштом „Спогади" ген. Петра Григоренка, „Збірник на пошану Григорія Китастого", „Пережите і передумане" Данила Шумука, „Український голокост" В. Гришка українською та англійською мовами та „Замах на життя нації" про голод в Україні того ж автора, частинно допомогла фундація у виданні праці про голод М. Царинникові, Дмитрові Нитченкові тверу Б. Антоненка-Давидовича, Дмитрові Кислиці його спогадів та іншим.

Павло Маляр опрацьовує публіцистичні статті І. Багряного для видання, які вийдуть заходами фундації його імени. Управа фундації вирішила давати місячно по 75 доларів дружині Багряного, Галині, для приведення його архіву та листування до належного порядку щоб в майбутньому всі рукописи та архіви частинно видати та зберегти для істориків та науковців. Між іншим Секретаріят ЦК УРДП заініціював збірку пожертв для родини Багряного в його річницю. Зібрані гроші переслано в Німеччину, де живе його дружина зі старою матір'ю та дочкою студенткою Гайдельберзького університету.

На Флоріді, перед засіданням Секретаріяту УРДП відбудеться засідання редакційної колегії, яка приготовляє до друку велику книгу п.н. „Збірник матеріялів УРДП" про УРДП та споріднені організації як СУЖЕРО, ДОБРОУС, Легіон Симона Петлюри, та ін. працю крайових комітетів в Англії, Аргентині, Австралії, Бельгії, Голляндії, Франції, Німеччині, Америці, Канаді та інших країнах. Належне місце приділено провідним діячам УРДП, редакторам газет „Українські вісті", „Український прометей" та „Прометей", журналам „Нові дні", „Наші позиції", „Штурм", „Легіонер" та ін. Одним з розділів буде документація різних постанов, звернень та доручень. Бібліографія міститиме всі видання видані УРДП та її членами впродовж всього існування цієї активної української демократичної партії, яка постала після Другої світової війни в Німеччині. УРДП очолювали Григорій Костюк, Іван Багряний, Федір Гаєнко, Василь Гришко, а тепер очолює Михайло Воскобійник.

КОСТЮМІВКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 2-ій по полудні в залі школи св. Юра, при 215 Схід 6-та вулиця, новацтво і Пластприят Пластової станиці в Ню Йорку влаштовує традиційну новацьку костюмівку „На княжому дворі".

У ЛИТВІ ВІДБУЛИСЯ МАСОВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ

Вільнюс. — У вівторок, 16-го лютого, виповнилося 70 років з дня проголошення незалежности Литви від Росії. У 1940 році совєтські війська, як відомо, придушили суверенітет прибалтійських республік, і в результаті змови між Гітлером і Сталіном прибалтійські республіки були силою включені у склад СССР.

Очікуючи масових демонстрацій литовців, совєтська влада вжила вийняткових запобіжних заходів. Як повідомляють литовські правозахисники, лише у Вільнюс додатково прибуло з інших міст 10,000 міліціонерів і „цивільних активістів".

„Вільнюс перебуває у стані облоги", — заявила литовська правозахисниця, колишній в'язень совісти Ніжоле Садунайте у телефонічній розмові з представником литовської громади Ню Йорку Гінте Дамусісом.

Минулої неділі понад 100,000 осіб взяли участь у Богослуженнях, при чому у багатьох костелах замість молитов віруючі співали національний гимн незалежної Литви. У Каунасі в той же день відбулися зудари демонстрантів з міліцією. Після Богослуження демонстранти зібралися біля пам'ятника поетові Майронісові. Від 4,000 до 5,000 віруючих були зустрінуті пікетами міліції і дружинників. При розгоні демонстрантів міліціонери застосовували гумові палиці. Були проведені арешти.

Як повідомив з Вільнюсу кореспондент агентства Асошієйтед Пресс Джан Тор Дальбург, у вівторок литовська столиця виглядала пусто і без ознак життя. Церкви, історичні пам'ятники і цвинтарі були хоронені міліцією і дружинниками.

Група західних журналістів, що перебувала у Вільнюсі в числі підібраних совєтським міністерством закордонних справ, вимагала зустрічі з Н. Садунайте, яка перебувала під неофіційним домашнім арештом. На сходах будинку журналістів зупинили працівники КГБ, які заявили, що відвідання активістки може мати для неї небажані наслідки. У розмові, що відбулася на сходах, Садунайте повідомила, що на неї напали кагебісти і кілька разів вдарили її в живіт. „Ми не ставимо якихось вимог, — сказала Садунайте. — Ми хочемо лише вшанувати пам'ять литовців, що віддали своє життя за незалежність. У нас нема танків, у нас нема кулеметів. Ми не маємо чим відповісти їм".

Згідно з останніми повідомленнями, у Каунасі панує відносний спокій. Патрулі міліції і дружинників (по п'ять осіб) чергуються на найбільш людних роздоріжжях у центрі міста.

Ансамбль „Нова" виступить в Морріставні

Морріставн, Н.Дж. — Тут у церкві Успіння Матері Божої, при 91 Мейпл аве., в неділю, 21-го лютого ц.р., о год. 3-ій по полудні відомий ансамбль камерної музики „Нова" виступить із своїм черговим концертом.

У різноманітну програму цього концерту включена й спеціяльна присвята видатному українському композиторові Василеві Барвінському в 100-річчя народження, а саме його твір для фортепіяну „Тріо А моль".

Виконавцями цього концерту будуть скрипалі Франсіне Пост і Лора Сітон, партію віолі виконує Кристін Семсон, а піаністкою є Лариса Крупа. За дальшими інформаціями слід телефонувати на число (201) 539-4937.

У Вілкс-Беррі відкрилась виставка

Вілкс-Беррі, Па. — З нагоди святкувань Тисячоліття Хрищення України історичний і геологічний музей у Вілкс-Беррі, Па., і українська громада північносхідньої Пенсильванії спільно влаштовують виставку української іміграції в Америці.

Відкриття виставки відбулося у вівторок, 16-го лютого. Виставка — власність Українського Музею в Ню Йорку, включає знімки перших українських іміґрантів, які появилися в околиці Вілкс-Беррі.

Крім виставки, в неділю, 21-го лютого, о 2-ій год. відбудеться доповідь д-ра Осипа Кравченюка на тему української іміграції. Хор ім. Митрополита Шептицького зі Скрентону виступить з коротким концертом. Після програми відбудеться прийняття і можна буде оглянути експонати.

Музей, який міститься тут при 69 Френклін вул., є відкритий від вівтірка до п'ятниці від 12-ої до 4-ої години. Виставку можна буде оглянути до 12-го березня.

За дальшими інформаціями слід звертатись до Пола Дуди на число телефону: (717) 822-1727.

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ НА КРАЙОВІЙ телевізії, президент Австрії Курт Вальдгайм заявив, що він не має наміру вносити резиґнацію, не зважаючи на „наклепницькі напади, ворожі демонстрації і обвинувачення". „Таким є один з фундаментальних принципів нашої демократії: результат голосування не можна коректувати датою, що минула", — сказав він, вказуючи на те, що був вибраний свого часу „прямим і тайним голосуванням". Виступ президента зв'язаний з тим, що скрізь в Австрії роздаються заклики, щоб К. Вальдгайм вніс резиґнацію, бо він заплямував себе прихованням фактів про свою службу в німецькій армії в роки Другої світової війни, а можливо і особистою причетністю до злочинів проти мирного населення балканських країн.

ПІД ЧАС СВОЄЇ ВІЗИТИ у Мехіко президент ЗСА Роналд Реґен зустрівся з президентом Міґелем де ля Мадрідом і обговорив з ним проблеми, які мали взаємний інтерес. Головними темами переговорів були координація зусиль обох держав у боротьбі з контрабандою наркотиків і економічні проблеми, головною з яких залишається астрономічна зовнішня заборгованість Мехіко, яка перевищила на кінець минулого року 105 більйонів долярів. Р. Реґен досить прихильно поставився до пропозиції мексиканського президента випустити урядові облігації на суму 20 більйонів долярів і висунув ідею про створення „північноамериканського спільного ринку". Більшість американських політичних оглядачів вважає, що переговори відзначалися діловим рухом і намаганням сторін добитися взаємопорозуміння, не зважаючи на різницю в поглядах.

ДЖ. БУШ І М. ДУКАКІС ПЕРЕМОГЛИ У ПЕРШИХ ПЕРЕДВИБОРАХ

Конкорд, Н. Г. — Тут у перших передвиборах, у вівторок, 16-го лютого ц.р., віцепрезидент Джордж Буш вийшов переможцем, вказуючи на шлях затяжної боротьби з його опонентом сенатором Бабом Долом за республіканську президентську номінацію 1988 року.

Як твердять політичні аналітики ця боротьба буде не тільки завзятою, але також і довгою. Сен. Дол, визнаючи свою прогру, заявив, що сталося це тому, що віцепрезидент вживав неточної інформації про його фаворизування вищих оподаткувань. Все ж таки сен. Дол вирішив не повторити своїх попередніх помилок критики свого суперника, бо ця стратегія виявилася дуже некорисною для нього.

Перемога віцепрезидента Д. Буша в Ню Гемпшир повинна показати його політичний потенціял, як перед виборцями, так і перед його противниками. Він мусить тепер переконати виборців, що він також має за собою більший політичний та дипломатичний досвід як сен. Дол, що завжди висуває свої провідницькі здібності.

У демократичних лавах тих же передвиборів в Ню Гемпшир наявним переможцем вийшов губернатор сусіднього стейту Массачусеттс Майкл Дукакіс. Одначе його прихильники та члени його організації здають собі з того справу, що ця його перемога не дає жадних запевнень, бо Дукакіс мав великі плюси в тому, що його знають в околицях Нової Англії як доброго і здібного губернатора, але його шанси поза цим районом — слабші. Якщо Дукакіс хоче затримати своє першенство на демократичну президентську номінацію він мусить сильно попрацювати на теренах для нього досі мало прихильних.

Відсоткові висліди у республіканців виглядають так: Буш — 38 відсотків, Дол — 29 відсотків, Кемп — 13 відсотків, ДюПонт — 11, Робертсон — 10 і Гейг — 0, бо відтягнув свою кандидатуру.

У демократів ці передвиборчі висліди у Ню Гемпшир були такі: Дукакіс — 36 відсотків, Гепгард — 20 відсотків, Саймон — 17 відсотків, Джексон — 8, Гор — 7, Баббіт — 5 і Гарт — 4 відсотки.

В АМЕРИЦІ

НА РІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ Американської асоціяції для розвитку науки, яка відбувалася в Бостоні, Масс., промовляв Едвард Ровні, спеціяльний дорадник президента Роналда Реґена в справах розззброєння. У своїй промові він сказав, що СССР „марнує час" у теперішніх переговорах розззброєння з Америкою і „є дальше брутальним ворогом". Це в наслідок того, що СССР в Женеві на переговорах починає ставити нові вимоги з домаганнями, щоби Америка обмежила кількість своїх ракет на підводних човнах.

НОВА БІОЛОГІЧНА технологія, що уможливлює скотарям розводити однакові потомства з одної клітини у більшій кількості, виявилася успішною, і тепер роблять заходи, щоб це зробити комерційно поплатним. Ця техніка у розводженні найвищої якости худоби вже випробувалася від довшого часу. Дослідники і науковці радіють великими можливостями винаходів в майбутньому, можливо незабаром і у медицині примінимим у людях.

ФІРМА ВИРОБУ ОПОН Фаєрстовн погодилась на продаж 75 відсотків свого відділу виробу опон фірмі Бриджстовн за суму 1 біл. дол. Виявляється, що це є найбільший досі вклад японської фірми в американську індустрію. Це дасть змогу фірмі Бриджстовн контролювати одну з трьох найбільших компаній в Америці, які виробляють опони.

У СУБОТУ, 13-ГО ЛЮТОГО ц.р., морська фльота ЗСА спустила на воду нове нуклеарне літаконосне судно „Абрагам Лінкольн". Це п'яте з черги судно кляси Німіц. Воно є 1,092 стопи завдовжки, а кошт його будови є 2.7 біл. дол. Збудоване це судно, як і попередні, в місцевості Нюпорт Нюз у Вірджінії суднобудівельною фірмою Драй Док Ко., де вже розпочато конструкцію шостого судна „Джордж Вашінгтон", і заплянован його хрищення та спущення на воду в 1991 році.

НА ЗИМОВИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ Ігрищах в Калгарі, американська гокейова дружина зазнала поразки, програвши змагання з Чехо-Словаччиною вислідом 5-7 в неділю 14-го лютого ц.р. Ця програ поставила дружину ЗСА нарівні з Чехо-Словаччиною в цьому турнірі, але після дружин Совєтського Союзу і Західньої Німеччини, що провадять в цій групі шістьох дружин двома виграшами кожна.

ЗГІДНО З ДОСЛІДАМИ, що їх проведено Американською легеневою асоціяцією, потрібно негайних та багато більше суворих законів, щоб обнизити так званий смоґ і забруднення повітря через видiлювання газів з авт, якщо країна хоче осягнути мету, запропоновану в Акті чистоти повітря. Більш як 100 міст Америки можна зарахувати до тих, що переступили закон в справі чистоти повітря, що його Конгрес продовжив до 31-го грудня 1987 року та в якому пропонується здержати субсидії для таких міст.

В УНІВЕРСИТЕТІ ПІВДЕННОЇ Каліфорнії відбуваються досліди над випробуванням теорії д-ра Джонаса Салка у спробі винайдення ліків для поборювання хвороби АІДС. Імунітетна терапія д-ра Салка полягає в тому, що посилювала б імунітетну систему тіла, щоб мати силу поборювати вірус хвороби АІДС. Ці досліди будуть одними з перших, затверджених згідно з законом з 1987 року, де дозволяється в Каліфорнії дослідникам випробувати нові терапії для хвороби АІДС без федерального одобрення. Д-р Салк, сказав, щок про федеральне одобрення будуть старатися аж тоді, як перші осяги викажуться успішними

ПАРАДОКСИ СЕМИЛІТНЬОЇ бюджетової політики президента Роналда Реґена створили замішання серед подакових експертів, як також зажурили як ліберальних критиків так і консервативних прихильників. Все ж таки більшість погоджується, що президент Реґен зумів значно обнизити сподівання, що може і що повинен федеральний уряд робити. Він також зробив переоцінку народних пріоритетів та змінив умови податкових дебатів. Коли ліберали розпачають над звуженням внутрішніх програм та 140-мільйонним збільшенням для крайової оборони, то консерватисти лихі, що не використано нагоди на цілковиту ліквідацію „сподівань на урядову допомогу".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Американське суспільство проти комуністів

З початком лютого ц.р. Палата Репрезентантів відкинула внесок президента Реґена признати протикомуністичним партизанам у Нікараґуа скромну, як на Америку, суму 36 мільйонів дол. Сенат схвалив просьбу Президента трьома голосами більшости, але те рішення не мало правної вартости. Президент зразу заявив, що він не відмовиться далі допомагати борцям за свободу в Нікараґуа, шукаючи фондів для них у багатих приватних людей. Але демократична більшість у Конґресі наставлена тільки проти Реґена, не взяла до уваги, що американське суспільство в масі протикомуністичне і що така настанова демократичного Конґресу не знайде апробати народу. До цього ж тепер — виборчий рік. Американці викували таке слово ,,беклеш" — неприхильна реакція, чи пак політичний бумеранґ. Відмова демократичного Конґресу допомоги борцям за свободу в Нікараґуа спричинила саме такий ,,беклеш".

І демократи в Конґресі самі тепер проголосили готовість дати допомогу опозиції в Нікараґуа проти тамошнього сандіністського уряду. Це мала би бути грошова допомога ,,для гуманітарних цілей" та водночас моральна допомога заходам сусідніх з Нікараґуа країн — мирним шляхом поступово демократизувати режим у Нікараґуа. Знавці тамошніх відносин, зокрема знавці диктаторського президента в Нікараґуа Данієля Ортеґи не вірять, що він переведе в наступному році ,,чисті" вибори на нового президента, не вірять в його готовість включити до свого уряду представників опозиції, і признають правду президентові Реґенові, що Ортеґа міг би зробити все те тільки під натиском збройної опозиції, підтримуваної Америкою і під острахом збройної інтервенції Америки.

Невідомо, чи і наскільки у практиці виявиться зміна настанови демократів супроти Нікараґуа. Покищо єдине добро в цій справі — це ті сотні листів і телефонічних розмов, які доказали демократичним ,,пснікам", що американське суспільство в масі є рішуче проти того, щоб під боком Америки постала друга Куба, другий совєтський сателіт.

ПАНАМСЬКА МІСЦЕВА ГАЗЕТА ,,Пренса" повідомила, що минулого тижня старшина панамської національної ґвардії вручив кореспондентові американської телевізійної компанії Сі-Ен-Ен Леррі Ламоттові вимогу залишити країну. Мотивом виселення було ,,необ'єктивне насвітлення подій".

СЕМЕРО УЧАСНИКІВ неофіційних груп провели в суботу, 13-го лютого, демонстрацію на Пушкінській площі у Москві. Демонстрація тривала 15 хвилин і відбувалася мирно. Міліціонери, які були поблизу, не вмішувалися. Однак пізніше, 15 хвилин після її початку, якась особа в цивільному, правдоподібно аґент КҐБ, зірвав один з плякатів, після чого люди, що зібралися, швидко розійшлися. Демонстранти вимагали надати їм право брати участь в обговоренні підготовлюваних законів про обмеження діяльности неофіційних груп. Зміст цих законів покищо тримається в таємниці, однак учасники неофіційних груп вважають ,що на їх права ведеться пляномірний наступ.

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ВІЙСКОВЕ командування заперечило повідомлення іракської армії про те, що їй вдалося збити ізраїльський розвідувальний літак. В інформації, що її розповсюдило іракське військове командування, сказано, що це був безпільотний літак, який робив полет в районі кордону Іраку з Савдійською Арабією. Іран і Ірак неодноразово обвинувачували один одного у використанні ізраїльської допомоги. Ірак вказав, що літак був збитий в 185 милях на південний захід від Баґдаду.

ПОНАД 400,000 КИТАЙСЬКИХ студентів, що були активними учасниками нещодавніх студентських демонстрацій у комуністичному Китаї , будуть за це покарані — після іспитів їх пошлють на дворічну працю в сільському господарстві. Партія не дарує ніяких ,,проступків", проти неї, а при тому вона має час. Здавалося, що в Китаї стає дещо свобідніше, але, як виглядає, ця нова ,,хвиля" дуже ,,скорочена" подібно до ,,гласности" і ,,перестройки" в Совєтському Союзі.

ЯК ПОВІДОМИЛА КАНЦЕЛЯРІЯ парагвайського уряду, генерал Альфредо Стресснер переміг зі значною перевагою на президентських виборах, що відбулися минулої неділі. А .Стресснер став президентом Парагваю восьмий раз підряд. Чужинецькі спостерігачі вважають, що нема ніякої можливости перевірити правильність результатів голосування, бо вибори відбувалися під строгою контролею уряду і правлячої партії Кольорадо.

Андрій Бук

ПЕРЕБУДОВА В КРАЇНАХ КОМУНІЗМУ

II.

Побачив, що грається з вогнем і опинився між обухом і ковадлом через сильну опозицію ,,Солідарности" з її підпільною пресою, сильною Католицькою Церквою та високопатріотичним і релігійним населенням (93 відс. католиків) змісця змінив і обережно зачав переводити демократичні реформи і економічну перебудову Ґорбачова. Підвишку цін розклав на три роки, — з першим січня ц.р. відс. на харчі, алькоголь, цигарки та деякі зміни на політичному відтинку. Зачав переговори з проводом Церкви, примасом Польської Католицької Церкви і кардиналом Юзефом Ґлемпом (дотепер десять разів), щоби не повторилися масові демонстрації і протести робітників-народу з 1956, -70, -76, — і 1980-го років. Щоби рятувати критичний економічний стан країни, найгірший з усіх сателітів віднісся до Міжнародного монетарного фонду і Світового банку за новими позичками, щоби сплатити 37 більйонів дол. боргу, від якого платить річно три більйони дол. відсотків, а через зростаюче безробіття, захитану економіку посилює приватний сектор і веде еволюційну політику. Він відвідував Польщу і переговорював з представниками уряду, Церкви і забороненої ,,Солідарности" для нормалізації польських відносин і можливости відкликання економічних санкцій та відновлення політичних, економічних і культурних взаємин. З Польщі поїхав до Болгарії, Румунії і Чехо-Словаччини. Як довго вдасться Ярузельському лявірувати і служити двом Богам і чим це скінчиться час покаже.

Східня Німеччина,найважливіший валовий сателіт Москви, поступає увесь час обережно зі своїм діялогом і торговельними взаєминами зі Західньою Німеччиною. Ерік Гонекер (75 років віком), розглянувши централістичну систему господарки країни, визнав її шкідливою, зірвав з нею, а через свою економічну політику підніс стандарт життя найвище з усіх сателітів і наразі вийшов ціло. Після відвідин Бонну у вересні м.р. погодився відкрити кордон для спільних відвідин обох Німеччин. Покищо він не впроваджує Ґорбачовської економічної перебудови, а інвестиціями зі Західньої Німеччини, новими позичками, технологічними здобутками і торговельними стосунками зі Заходом намагається задовольнити совєтські вимоги. Як далеко, — невідомо. Дипломати східнього бльоку передбачають, що Гонекер не скінчить своєї каденції і зрезигнує, а його наслідник змінить реформу через спротив приклонників консервативної системи.

Болгарія (9 мільйонів населення) Тодор Жівков (вік 76 років) не сприймає нової економічної реформи, а вичікує результатів перебудови в Совєтському Союзі. Зриває зі сталінською сільсько-господарською і економічною політикою, які довели країну до руїни, обережно переводить на свій лад економічні зміни. Зліквідував централізовану адміністрацію 28 регіональних дистриктів і створив на їх місце дев'ять самоуправних провінцій. Звільнив дві третіх партійних службовців, щоби зліквідувати надужиття і переніс їх на інші місця праці. Відкриває комерційні банки і впроваджує обмежену приватну ініціятиву. Через брак речей першої потреби, а особливо технології, звертається до Заходу і вже на протязі двох років посилено торгує зі західнім світом, за чим уважно слідкує Совєтський Союз, який нині імпортує 60 відс. болгарської продукції, а інших 20 відс. країна експортує до інших членів ,,Комеку". Наступний партійний з'їзд вирішить куди піде економіка країни, бо існує опозиція — прихильники старої системи.

Мадярщина — 8 мільйонів населення (після революції (1956 р.) опинилася під строгою сталінською диктатурою Я. Кодара (вік — 75 років), який по кількох роках обережно і поступово зривав з централістичною системою. Через приватну: торгівлю (чорний ринок), ініціятиву, власність, низький стан безробітних з гарантією праці, змінив стандарт життя не до пізнання. Крамниці повні всіляких харчів й іншого добра, найбільше з усіх окупованих Совєтським Союзом країн. Але медові дні двох декад минулися з приходом до влади в Москві генсека М. Горбачова (березень 1985 р.) Нова система з наказу Москви знищила економічний стан країни. Піднесено ціни на харчі і речі першої потреби (деяких брак), велике безробіття, заборгування зростають, державний дефіцит 9.5 більйона дол. (найбільший, після Польщі з усіх окупованих країн, робітник працює на двох роботах і це не вистачає на прожиток, через високі ціни на харчі і речі першої потреби.

Через брак харчів населення — робітники, студенти, включно з деякими урядовцями, протестують проти нових реформ і втратили довір'я до комуністичного проводу. Я. Кадара, з наказу Москви замінив Я. Ґрош, який почав обережно, на свій спосіб лібералізувати економічні реформи. Посилив торговельні взаємини зі Заходом (Мадярщина дотепер найбільший після Куби торговельний партнер СССР). Усунув заборону подорожей до західніх держав і зголосив участь Мадярщини у Світовій виставці в Австрії ц.р. Через добрі стосунки зі Західньою Німеччиною отримав 550 мільйонів дол. позичку, що допоможе експортові, здобути тверду валюту, посилить економіку, яка за останні два роки сильно захиталася. Сьогодні уряд Ґроша звернувся до Світового банку за 350 мільйонами дол. а до американських корпорацій за технологією, комп'ютерами головно автоматизацією фабрик, щоб рятувати захитану економіку. Не зважаючи на те, що Мадярщина останнім часом веде дещо незалежну від Москви політику, щодо економії і прав людини невідомо, чи на це американський Уряд дозволить — переговори тривають. Сьогодні уряд з фінансових причин змушений перевести певні реформи: приватну ініціятиву, торгівлю, особисті доходи, — якщо Москва на це дозволить.

(Продовження буде)

Михайло Кучер

СТУДЕНТИ КИЄВА І БОРОТЬБА З НАРКОМАНІЄЮ У СССР

Перебудова Ґорбачова викликала насторожену увагу народів СССР до двох справ, які досі замовчувано — наркоманія і проституція. Поруч з алькоголізмом ці явища нищать здоров'я, скорочують життя і позбавляють суспільство ,,продукуючих сил".

Боротьба з наркоманією провадиться у СССР з початку 20-их років. У карному кодексі вводились все нові статті, збільшувано покарання. Коли звернемось до статистики, в яку в СССР ніхто не вірить, але яка все одно існує, то, наприклад, у Польщі є двічі більше наркоманів, як в СССР, а в Совєтському Союзі в одинадцять разів менше, як в капіталістичних країнах. У Польщі ніби є 350,000 наркоманів, у Мадярщині — 30,000. В СССР ніби нараховують 169,000 наркоманів, з чого 46,000 треба негайно лікувати.

Прокуратура Москви виразно затурбована. Кількість наркоманів все побільшується, зокрема серед молоді. Побільшується кількість неповнолітніх наркоманів.

У загальному по СССР 6 відсотків наркоманів стали ними у високих школах. 14 відс. познайомилися з отрусю в середніх школах Совєтського Союзу. В СССР наркоманія в першу чергу — це проблема молоді. Є наркомани молодші 14 років, 86 відс. наркоманів — у віці 35 років.

Молоде населення України — робітники, учні старших кляс середніх шкіл і студенти в перебудову не вірять, за сучасних умов з бюрократією боротись безнадійно.

У високих школах Києва опитувано студентів — що вони конкретно думають про наркоманію і як з нею практично можна боротись. 86 відс. не дали ясної відповіді і залишились на становищі пасивного спостерігача. Тоді звернено увагу на комсомол. Але й тут не виявлено нічого потішаючого. Останній звіт Комсомолу України признав, що на 15 відс. зменшилась кількість комсомольців, яких суджено за вживання, переховування і продаж наркотиків. Це офіційні відомості, які походять із звіту Ю. Івченка, секретаря Дніпропетровського обласного комітету КЛСМ України.

Коли ж студентів Києва запитано як вони собі уявляють ролю Комсомолу в боротьбі з наркоманією, то у відповідь був дружній реґіт. Загально студенти відмовляються особисто втручатися у боротьбу з наркоманією, відмовляються допомоги своєму товаришеві у біді. Відповідь одверта, але викликає затривоження — ,,це його справа".

Можна закидати студентам Києва незрозумілу байдужість, але їм не можна відмовити логіки міркування і розуміння становища в СССР. Студенти Києва кажуть, що боротьба з наркоманією буде безуспішною доти, доки не зміниться шкільна система навчання і виховання.

Обличчя совєтської молоді всіх народів — це дзеркало, в якому система може побачити прірву, в якій опинився з вини номенклятури СССР. Совєтські соціологи зформулювали обвинувачення більш виразно. Можна і треба говорити про психічне здоров'я народу-народів. Чи має совєтське суспільство інтелектуальний потенціял для боротьби з нещастям наркоманії. Ненормальні люди одружуються і плодять ненормальних дітей, які нездібні до праці і військової служби. Відсоток молоді СССР нездібної до військової служби побільшується з кожним роком і це турбує Міністерство військових справ.

За перебудови прийнято звертатися до Леніна і шукати у нього відповіді на всі ,,прокляті" питання. Було одверто сказано в центральній совєтській пресі, що мало тільки вже голосно говорити про нещастя наркоманії і шукати свої ,,домашні" ліки. Треба відкинути фальшивий сором і звернутися за досвідом західніх країн в боротьбі з наркоманією. Совєтському Союзові потрібен міжнародний досвід.

У СССР також прийнято шукати винних, але поза системою. Винні батьки, які дають поганий приклад дітям. Але винен також ,,реальний соціялізм" 70-их років, який привів до того, що ,,найбільш соціяльно слабі" захотіли втекти від дійсности. Тоді в суспільстві розвинулося захоплення речами (совєтський ,,вещизм"), бездуховність. Розвинувся кар'єризм, розходження між словом і ділом, гаслом і його виконанням. Це була штучна втеча у світ ілюзії. Система загальмувала процес суспільного розвитку. Витворився скептицизм чи навіть цинізм. Діягноза наркоманії — бездуховність.

А хто витворив в Совєтському Союзі ,,бездуховість"? чия ж партія напротязі 70 років існування режиму.

Ось розмова в Москві з

(Закінчення на ст. 8-ій)

Роман Савицький

Незвичайний концерт у століття В. Барвінського

У століття із дня народження композитора, піяніста і педагога Василя Барвінського, у суботу, 20-го лютого ц. р., о год. 7-ій вечора в Українському Інституті Америки при 5-ій авеню і 79-ій вул. у Ню Йорку відбудеться святочний концерт гостя із Німеччини. Піяніст Михайло Ґрілл (Мюнхен), великий ентузіяст творчої спадщини В. Барвінського, в єдиному виступі у Ню Йорку гратиме архітвори нашого композитора включно із американською прем'єрою його Сонати. Концерт спонзорує Український Музичний Інститут Америки, Інк. На мою думку зайвим є писати в деталях чому заслуги В. Барвінського для української культури є великі і чому його місце в українській музиці є високе і почесне.

Соліст-концертант М. Ґрілл, народжений 1955 року у Мюнхені. Він вихованець мюнхенської Високої музичної школи і як піяніст і органіст постійно виступає із симфонічними оркестрами і хорами Баварії. Він виступав теж у таких країнах, як Східня Німеччина, Ліхтенштайн, Еспанія, Франція, Туреччина й ін.

До української культури взагалі, а до музики В. Барвінського зокрема, прихилив М. Ґрілла швагер нашого композитора Олександер Пулюй та його дружина, німецька графиня Альфеда Гогенталь, м. і. тонкий знавець українського мистецтва. Це вони вможливили появу в 1981 році стереоплатівки у виконанні М. Ґрілла, яка включала Прелюдії і ,,Мініятюри на українські народні теми", до речі першої такої платівки із фортепіяновими творами В. Барвінського.

Після невіджалуваної смерти Олександра й Альфеди Пулюїв, М. Ґрілл почувається до обов'язку продовжувати працю, що вони розпочали. Він повсякчасно твердить, що музика Барвінського завжди актуальна, що вона високоякісна не тільки в українському середовищі, але й на західньоевропейському пляні. М. Ґрілл підкреслює, що ми повинні докласти всіх зусиль, щоб утривалити спадщину Барвінського. Вистачить сказати, що в сучасному зматеріялізованому світі Михайло Ґрілл — поява, без сумніву, шляхетна та ідейна, і з нею співпрацювати професійно не тільки легко і приємно, а невідмінно треба.

Тут треба підкреслити заслуги М. Ґрілла, який утривалює спадщину Барвінського. Він збирає його творчість і листування, студіює біографію нашого композитора. Першу його платівку із Прелюдіями і ,,Мініятюрами" Барвінського надавало вже ,,Радіо Свобода", як і теж 15-го травня 1987 Радіо ,,Ню Йорк Таймс". В передачі останнього програма ішла під назвою ,,Фортепіянова музика европейського сходу", і тут В. Барвінський заступав Україну. Його твори звучали корисно поруч музики Падеревського, Стойовського, Чюрльоніса і інших, стверджуючи, що ми є повноправними громадянами у музиці Східньої Европи. В січні 1988 року М. Ґрілл записав у студії Ар-Сі-Ей у Ню Йорку матеріял до вже другої платівки із такими вагомими творами Барвінського, як Соната та репрезентативна ,,Українська сюїта".

Найновіше досягнення М. Ґрілла — це транскрипція для хору фортепіянової колядки ,,Небо і земля" В. Барвінського. Цю транскрипцію вивчив в українському оригіналі найкращий мішаний хор Мюнхену, т. з. Мотеттенхор під керівництвом Г. Р. Зебелея. Колядку виконано взірцево кілька разів в грудні 1987 і в січні 1988 роках, м. і. у мюнхенській церкві Св. Матея в час Різдвяної Відправи 25-го грудня 1987 року. На концертах колядка мала такий успіх, що на домагання публіки ,,Мотеттенхор" мусів її повторити. Колядку ,,Небо і земля" надавало вже Баварське державне радіо, як і теж ,,Радіо Свобода".

Наступна, вже друга передача Радіо ,,Ню Йорк Таймс" (WQXR-AM-1560) в століття В. Барвінського із участю М. Ґрілла, відбулася 16-го лютого о год. 12-ій полудня. Господар програми: Роберт Ширмен.

До програми концерту М. Ґрілла 20-го лютого входять майстерні ,,Мініятюри на українські народні теми", які перейшли кілька видань у престижевій фірмі ,,Універсаль Едіціон" (Відень). Ми почуємо теж ,,Українську сюїту", — фундаментальний твір української фортепіянової літератури, в якій кожна часть присвячена якійсь українській народній темі, а цілість закінчується переможною ,,Засвистали козаченьки". У мистецькому і композиторському пляні це — незвичайно успішний твір. Цю сюїту із-за її технічно-виразових вимог виконувано дуже рідко; досі грали її лише піяністи Роман Савицький і Дарія Гординська-Каранович.

І врешті у програмі прем'єра великої чотиричастиної Сонати. Це зовсім невідомий твір із ранніх літ композитора, що його віднайшла недавно в архіві Любки Колесси її учениця піяністка Люба Жук. Тут настроєві моменти чергуються із драматичними в одному мистецькому цілому. Твір ставить піяністові великі технічні вимоги.

У день 20-го лютого, о год. 7-ій вечора, доведім гостеві з Мюнхену, М. Ґріллові своєю присутністю, що ми шануємо його ідеалізм, ентузіязм і тверду працю пам'яті одного із найбільших синів музичної України.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Анна Білик

ЕЛЕМЕНТАРНІ ПРАВА ЛЮДИНИ-ДИТИНИ

II.

Десятичленну делегацію учнів привезли на ,,Чайках" КҐБ до будинку ЦК, де члени Політбюра з прихованим обуренням чекали. Діти трималися гуртом, не відступали один від одного й стояли перед членами Політбюра, які сиділи у вигідних кріслах.

— Сідайте, й кажіть, що вас до такого незаконного кроку привело, — стримуючи лють, запропонував товариш Переслужений.

Перед групу учнів став рослий юнак Тарас Смілко й висунув з кишені лист списаного паперу, який він зім'яв в руці. Члени Політбюра переглянулись, бо думали, що він буде читати, але, видно, юнак тримав папір в руці, щоб не нервуватись.

— Ми, учні 199-ої київської школи імени Академіка Грушевського, — (секретар по ідеології Роман Романович Гавко скривився при імени Грушевського, ,,я давно хотів переіменувати цю школу, а тепер саме через цю школу такий скандал", думав собі ідеолог.) — Ми одностайно прийшли до прикрого переконання, що нас позбавили основного дитячого й людського права — рідної мови. Нас позбавили нашого основного кореня і ми не знаємо, хто ми є. Ми позбавлені історії й культури наших предків...

— Вже досить, — гримнув перший секретар товариш Переслужений.

— Вам партія дала найпрогресивнішу мову в світі, мову Леніна. Ваша історія почалася з Великого Жовтня, нащо вам ще якусь там історію предків. А партія вам дала найбільшу культуру у світі, — Володимир Володимирович хотів залякати дітей своїм голосом. Від нервового напруження він обливався потом, тому вибрав з кишені випрасовану білу хустину й став витирати піт.

— Товаришу перший секретар, — використав мовчанку Саміленко. — Бачите, нас тут 10 і коли б ви нам вибрали найкращих жінок світу й призначили їх нам за матір, то можете бути певним, що вони б нам наших матерів не замінили. Кожен з нас по-своєму любить свою матір не тому, що вона гарна, чи розумна. Наші матері під такі поняття не спадають, вони просто наші матері, наші рідні мами.

— Цить! Хто тобі дозволив розмовляти зі мною! Що ти таке?! — Не стримався перший секретар.

— Ви нас сюди просили і ми заступаємо 610 учнів 199-ої київської школи імени Академіка Грушевського, які вимагають своїх основних прав — повернення рідної мови, — спокійно сказав Тарас Смілко.

— Арештувати його! — вигукнув секретар по ідеології товариш Гавко.

— Якщо хтось з нас не поверне до школи, то всі учні вступлять у голодівку, — спокійно сказав Ігор Доречний, учень дев'ятої кляси.

На якусь мить всі замовкли. З такою загрозою ніхто не рахувався.

— Наші листи з вимогами й пляном нашого страйку знаходяться у всіх київських школах і вузах, які готові нас підтримати, якщо нашу делеґацію ніхто не вислухає й нічого не зробить на повернення рідної мови у наші школи — додав Тарас.

Голова КҐБ товариш Хитряк швидко зорієнтувався і вирішив тактикою опанувати неслухняних учнів 199-ої школи імени Академіка Грушевського.

— Я гадаю, що ми повинні спокійно вислухати вимоги учнів і проаналізувати їх, — звернувся Яків Якович до своїх колег. — Найкраще буде, коли ви складете ваші вимоги на письмі, щоби ми могли їх розглянути. Ми обіцяємо вам, що ми займемось цією справою, а ви можете продовжувати навчання.

Всі члени Політбюра зрозуміли намір Хитряка, тому всі майже хором проголосили:

— Це вірна пропозиція! — вони знали, що Хитряк не одного вже обдурив своїми обіцянками. Але вони забули, що Хитрякові завжди вдавалось обдурити дорослих, а з школярами він сам ще не мав ніколи до діла.

— Учні нашої школи вирішили зачекати на ваше рішення в школі. А писати ми не станемо, оскільки йдеться про одну єдину вимогу — повернення нашої мови, — пояснив учень Доречний.

— Та ж ми не можемо вирішити зараз такої важливої справи! Потрібно скликати засідання ЦК, Верховної Ради, — пояснював товариш Хитряк.

— Товаришу перший секретар, рішення про необов'язковість вивчення рідної мови вийшло саме з вашої ініціятиви, то ви й повинні на цьому самому Політбюрі виправити допущену помилку, — сказав десятикласник Смілко.

Перший секретар хотів щось сказати, але слова застрягли десь в горлі. Він схопився за груди, вивалив очі й почав ловити повітря. Хитряк зразу прискочив до нього, розіпнув йому сорочку на шиї й допоміг йому розпростертися на підлозі.

— Бачите, що наробили! — крикнув ідеолог до школярів.

Усі члени Політбюра схопились з їхніх вигідних крісел й обступили лежачого першого секретаря.

Учні 199-ої київської школи імени Академіка Грушевського зрозуміли, що рішення не дочекаються; вони непомітно вийшли з будинку ЦК й поїхали трамваєм до школи, щоби далі страйкувати за повернення рідної мови, за повернення елементарного права кожної людини , права на рідну мову.

ГРОМАДИ ВЕЛИЧАВО ВІДЗНАЧИЛИ 70-ТІ РОКОВИНИ ПРОГОЛОШЕННЯ НАЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Трентон

„Я вітаю вас", — це слова, що прозвучали в бюрі губернатора стейту Ню Джерзі Томаса Кейна, в Трентоні, коли він привітав групу українських американців, які зібрались тут 22-го січня ц.р. для підписання губернатором проклямації з нагоди Дня Української Незалежности і проголошення 1988 року роком Тисячоліття Християнства в Україні. В делегації були представники громад Елізабету, Трентону, Перт Амбою, Картерету, Ньюарку, Ірвінгтону, Мейплвуду, Ню Бранзвику, Бавнд Бруку, Пассейку, Кліфтону, Сомервіллу та повіту Морріс, серед них о. митрат Василь Макух з Трентону, Андрій Кейбіда — член губернаторської ради для етнічних справ і головний радний Українського Народного Союзу, та д-р Іван Головінський, предсідник Комітету Тисячоліття Християнства в Україні на стейт Ню Джерзі. Присутніми, крім (біля 100 осіб) української делегації, були й запрошені гості, а між ними Юган Саймонсон, директор Нюджерзького бюра етнічних справ, Джордж Паппас, предсідник дорадчої етнічної ради Ню Джерзі, Фредрик Век, вільний член, і Сузен О'Ніл, асистентка губернатора.

Після закінчення церемоніялу підписання проклямації зібрані відспівали „Многая літа" губернаторові, а дітвора в українських вишивках передали йому подарунок від української громади — трипільську вазу.

Губернатор Томас Кейн з українськими дітьми, які передали йому подарунок, під час церемонії підписання проклямації Дня Української Незалежности.

Мейплвуд

Отець Є. Богуславський, о. Б. Лукі, Боб Гіст і члени української громади Мейплвуду під час відзначення Дня Української Незалежности.

На звичайному засіданні Міської управи в Мейплвуді, Н. Дж. у вівторок, 19-го січня ц.р., посадник Роберт Ґресмір привітав членів української громади, які прибули сюди, щоб бути співучаниками підписання проклямації про 70-ті роковини відзначення незалежности України. При цьому Р. Ґресмір заявив, що кожного року чекає цієї зустрічі з українською громадою, щоб разом з нею відзначати цю історичну подію, як і тому, що хоче віддати пошану та висловити признання всім американцям українського роду за їхній вклад в політичне, економічне і культурне життя Мейплвуду.

Після прочитання і підписання проклямації передав її Андрієві Кейбіді та дав розпорядження вивісити український національний прапор під Міською управою поруч американського для „вшанування українців за їхню відважну боротьбу за свободу і незалежність України".

У п'ятницю, 22-го січня ц.р., велике число українців Мейплвуду зібралося перед управою міста, де міський клерк Роберт Гіст прочитав проклямацію, що рік 1988 є роком відзначування Тисячоліття Хрищення України.

Відкрив церемонію молитвою о. Богдан Лукі, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку та прохав Всевишнього про благословення для українського народу. Опісля Андрій Кейбіда, як представник українсьої громади, подякував Р. Гістові за його участь у святкуваннях, а о. Євген Богуславський, настоятель української православної церкви св. Вознесення у Мейплвуді, закінчив цю коротку церемонію молитвою за всіх присутніх і за українців, розсіяних по цілому світі.

Баффало

Багатьом особам української баффалівської громади здавалося, що ювілейний рік 1000-ліття Хрищення України просвітить уми і відкриє серця всіх, що визнають принцип християнської ідеї любови ближнього, і наша громада соборно і спільно віддасть пошану творцям великих днів нашої новітньої історії. На жаль, вже другий рік підряд українське Баффало мало дві академії, а спільними були тільки церковні відправи, закінчені, як на глум, молитвою „Боже , нам єдність подай".

Друга святочна академія, якій присвячений цей допис, відбулася теж 24-го січня в приміщенні Українського Народного Дому і була приготована місцевим відділом УАКРади. Академію відкрив коротким словом голова Відділу Леонід Царик. Вияснив присутнім причини подвійного святкування в цей ювілейний рік 1000-ліття Хрищення України і висловив надію, що все ж таки в найближчій майбутності здоровий глузд переможе і ми зуміємо бодай такі річниці відзначувати разом. Академію вшанував своєю присутністю Микола Францюженко з Вашінгтону, заступник директора українського відділу „Голосу Америки", журналіст і письменник. Він виголосив святкову доповідь. В році 1769, сказав прелеґент, німецький вчений-мислитель Йоган Ґотффід Гердер подорожував по Україні. Він дуже прихильно і тепло описав свої враження з цієї подорожі і передбачував велике світле майбутнє нашій батьківщині і її мешканцям. Роки минали і початки XX століття дали нашому народові можливість бути господарем на власній землі. Пам'ятного 22-го січня 1918 року Українська Народна Республіка стала самостійною ні від кого незалежною державою українського народу. Прелеґент представив відродження країни, цитуючи, як він сам сказав, „Нечувану досі пісню пісень про нове, мріями поколінь плекане життя" — „Золотий гомін" Павла Тичини. Вдумлива і оригінальна доповідь одушевила присутніх.

Друга частина програми — це виступ співачки Канадської опери в Торонто Оксани Рогатин-Макогон. Тепло вітала публіка молоду співачку, яка презентується дуже гарно. Приємний дзвінкий голос, природне високе сопрано. Вона співала три пісні: „Розвійся з вітром", „Хусточка червона" і „Як давно". Акомпаньював Михайло Бубна, теж з Торонто.

Слідували деклямація „22 Січня", Уляни Кравченко у виконанні студентки Маріянни Якубовської. Молоденька, активна пластунка Маріянна підтверджувала своїм виступом, що ми живемо і що ми будемо.

І знову присутні любувалися появою на сцені співачки О. Рогатин-Макогон, яка своєю елегантною презентацією і приємним голосом може полонити і дуже вибагливих любителів пісні. Тепер співала вона три пісні: арію Оксани із „Запорожець за Дунаєм", „Якби мені черевички" і „Хоч приснися мені". Довго і тепло дякували присутні своїми оплесками співачці.

Голова відділу УАКРади Л. Царик подякував виконавцям і публіці за участь у нашій імпрезі. Відспіванням національного гимну закінчилася коротка, але змістовна програма.

Б. Пашковський

Джерзі Ситі

Заходами Відділу УККА та всіх організацій міста Джерзі Ситі, в неділю, 24-го січня, відзначено 70-ті роковини державности і соборности України.

Святкову урочистість започатковано вже кілька днів скоріше, коли до складу стейтової делегації включилися представники нашої громади, а саме: судця Роберт Челяк, Петро Васько, мгр Марія Фесьо, Ілля Шевчук та Петро Палка.

Величаво відбулося підписання проклямації місцевим посадником міста та вивішення українського синьо-жовтого прапору поруч американського. Чисельну делегацію молоді очолили парох української католицької церкви св. апп. Петра і Павла отець Роман Мірчук, судця Роберт Челяк та Степан Смотрич, як рівнож представники Українського Народного Дому, ООЧСУ, Пласту, СУМ, Товариства „Самопоміч", СУА, ООЛ, Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" та членів Управи УККА.

24-го січня о. Роман Мірчук відправив Святу Літургію в намірені українського народу та виголосив проповідь в 70-ті роковини державности. Дальша програма Свята відбулася в Народному Домі о годині 3:30 по полудні. Програмою зайнялися Дмитро Вох, Ілля Шевчук, Зенон Галькович та Петро Палка, а декорацією сцени зайнявся наш незаступимий маестро Іван Цьолко.

Святочну програму відкрив та нею проводив Ілля Шевчук. У вступному слові він привітав присутного на залі ветерана Визвольних Змагань Володимира Кароґо, отця Романа Мірчука та колишнього довголітнього голову Відділу УККА в Джерзі Ситі доктора Евгена Котика й всіх присутніх на залі. Відтак Марія Фесьо відспівала американський гимн, а молитву провів о. Р. Мірчук.

Святочну доповідь виголосила д-р Лариса Лозинська-Кий. Вона заторкнула майже всі аспекти Визвольної Боротьби українського народу за свою незалежність, за що присутні нагородили її гучними оплесками. В дальшій програмі були відчитані проклямації губернатора стейту Ню Джерзі Тома Кейна, котрі відчитала пластунка Надія Шевчук та проклямацію посадника міста Антонія Кучі відчитала сумівка Дженифер Смотрич. Відтак вперше на сцені в Джерзі Ситі виступив пластовий співочий гурток „Кобза" з Пассейку, Ню Джерзі, із піснями: „Виростеш ти, сину", „Земля" та „Рушничок". Потім виступив Орест Гарасимчук, студент музики у Раттерс університеті, котрий заграв на фортепіяні „Рапсодію оп. 79 ч. 2" Йогана Брамса. З українськими народними танцями виступив танцювальний гурток при Українському Народному Домі під керівництвом Івана Ленчука та Зірки Ковбаснюк.

На закінчення мистецької частини програми виступив студент музики з Ротгерського університету Роман Шевчук, котрий виконав на фортепіяні твір „Прелюд і Фуга на українську тему" Нестора Нижанківського.

Свято закінчив голова Відділу УККА в Джерзі Ситі Зенон Галькович. Він подякував всім виконавцям програми та всім присутнім за чисельну участь. Програму закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Дмитро Вох

Трентон

Хоч події відродження незалежности і соборности віддаляються від нас у часі, їх важливість на тлі ворожого національного гніту та русифікації веде нас до все нових процесів національного прозріння, відродження та боротьби за свою волю та незалежність, яку вдалося здобути 70 років тому на короткий час.

І тому ми знову зібралися 24-го січня ц. р. у просторій залі православної церкви св. Юрія Переможця у Трентоні, Н. Дж., щоб відзначити славні роковини незалежности та соборности української держави.

На тлі декорації, що її виконав Іван Микитин, відбулося святкування. Молодь Пласту, ОДУМ-у та СУМ-у відчитала універсали та проклямації від губернатора Т. Кейна, посадника м. Трентону А. Голанда та посадника околиць Гамілтону Дж. Раферті. Читали: Адріян Надрага, Град Кузик, Роман Сеник, Зіна Фатенко та Андрій Чучук. Американський національний гимн відспівав маестро Степан Шілкевич.

Свято відкрив в імени Громадського комітету його голова інж. Іван Гафткович та представив гостя-доповідача ред. Осипа Зінкевича. У своїй доповіді ред. О. Зінкевич подав нам цікаву аналізу про те, хто ми і чого хочемо. Він не промовчував наших помилок у минулому, осудив федерацію з Росією, якої запобігали деякі наші державні мужі. Історія, сказав доповідач, мало нас навчила, бо і після гетьмана Б. Хмельницького наші предки далі шукали допомоги та покрову від інших, сподівалися, що хтось принесе нам визволення, а самі були пасивні.

І тепер, у наше Тисячоліття, це далі повторюється. Росіяни забирають від нас цей світлий Ювілей, баламутять світ, а ми небагато робимо, щоб розвіяти цей обман. І так історія стає не лекцією, а повторенням ідентичних помилок, до яких ми не хочемо признатися, бо живемо минулим, втрачаючи реальність. У нас панує епідемія закликів, щоб нас хтось боронив, а самі залишаємося досить пасивними. Наша вдача бурхлива для міжусобиць, але повільна там, де треба діяти: ми розсіваємо нашу енергію на дрібниці.

На Україні, сказав доповідач, є три Чорнобилі: Чорнобиль 1933 року — ми їли чорнобиль (полинь); Чорнобиль 1986 року — їв нас; чорна биль нашої мови, історії, нашої духовости. Звідки беруться у нас Чорнобилі? — запитав доповідач. Де наші школи, де противага звізди-полинь?

Тепер в Україні політика денаціоналізації і тут воскресає український дух: заговорили коротичі, гончарі, олійники і багато інших, бо далі мовчати не дозволяє совість. Там постав рух опору і кожен спосіб боротьби там є добрий. Тож нехай кожен із нас поставить питання: „А що я роблю, щоб встоятися?"

Друга частина програми — художня. На жаль, ансамбль бандуристок при об'єднанні українських православних сестрицтв у ЗСА та Мар'яна Сухенко — через перестуду у концерті участи взяти не змогли. Довелося хористам української баптистської церкви виповнити програму, що вони з успіхом зробили. Пісні були релігійного характеру. Хор співав під керівництвом Раїси Котляр. Виступав церковний хор, сольо Н. Шульгач, дует Н. Шульгач і К. Хрибчук, музичний супровід Р. Поповин, квартет родини Поповичів — батько, мати, син Санелі (9 років), доня Таня (4 роки) та тріо тієї ж родини: батько, мати і син. Усі виконавці були добрі, але на особливу увагу заслуговує таки родина Поповичів, а особливо їхній син, який має чудовий голос, добру українсьву вимову та тримається на сцені, як справжній артист. Слава і честь молодим батькам, що так гарно в релігійному і національному дусі виховують своїх дітей.

Вірш „Тисячоліття і українська державність" Л. Полтави продеклямував М. Дзюбас.

Треба згадати, що Комітет Тисячоліття у Трентоні проголосив конкурс для дітей. Тема: Хрищення України. Участь у конкурсі взяло дві групи дітей: перша група віком 6-12 років, друга — 13-18 років. Усіх учасників — 14 осіб. Першу нагороду в сумі 100 дол. дістав Віктор Кутовий, учень 6-ої кляси при церкві св. Ю. Переможця, 12 років, другу нагороду з першої групи отримала семирічна Теодора Парубченко, учениця 2-ої кляси школи св. Юрія Переможця і третю — Ліда Литвин, 15 років, член СУМ-у, з другої групи. Друга і третя нагороди були по 50 дол.

Влаштуванням конкурсу займалася Шперналь, а до складу жюрі увійшли: Гайдучок, Борщ та В. Сердюк.

Свято закінчилося відспіванням „Ще не вмерла", а потім ще гуторили при каві і солодкому.

Н. Н.

Честер

Українська честерська громада в Пенсильванії, очолена відділом УККА, відзначила й цього року 22-го січня великі роковини проголошення самостійности і соборности української держави надзвичайно врочисто та соборно.

Святкування відбулися у просторій залі засідань міської управи при великому здвизі українського свідомого громадянства та численних американських гостей з різних секторів громадського життя.

Біля великого урядового стола на окремому підвищенні вставлено великий український Тризуб, як символ самостійної та соборної українсьої держави. Декілька наших пань у чудових народних строях вітали при дверях гостей та роздавали гарно опрацьовані програмки свята.

Точно о годині 8:30, коли заля була заповнена, почали входити представники наших Церков та американські гості, займаючи місця за великим столом в такому порядкові: о. Мирон Грабовський, парох УКЦ Св. Духа в товаристві о. Прелата Михайла Федоровича, пароха катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії з Філядельфії, о. Максим Гончар, парох УПЦ в Честері о. Павло Гринишин із сусіднього Вілмінгтону, і пастор Іван Ковальчук від УБЦ у Філядельфії.

За ними слідували американські гості, а саме: стейтовий сенатор Кларенс Белл та його секретарка Марія Яворська, федеральний конгресмен В. Куртис Веллон, директор комісії прослідження штучного голоду на Україні Джеймс Мейс з Вашінгтону, мейор міста Честеру Віллі Лик, повітові судді з Мідії Джан Райді та Джозеф Бейтл, повітовий прокуратор з Мідії Вілліям Райан, стейтовий конгресмен Роберт Врайт з Гарізбургу, заступник суперіндента шкільної ради д-р А. Яконо та багато інших гостей. Майже всі члени Управи Відділу УККА зайняли свої місця.

Свято відкрила коротким словом Дарія з Малецьких Рустарк, голова відділу УККА, яка згадала про історичну важливість Актів 22-го Січня 1918-19 років, а після привітання присутніх передала дальше ведення програми Василеві Пастушкові, який виконує обов'язки звязкового між українською громадою і американськими урядовими чинниками.

В. Пастушок попросив о. Грабовського провести вступну молитву, після чого він підкреслив важливість проголошення самостійности та соборности української держави в днях 22-го січня 1918-19 роках. Він заторкнув справу Тисячоліття Хрищення України, а також звернув увагу на Великий голод, яким советський уряд виморив понад сім мільйонів українського невинного населення в 1930-их роках. Бесідник згадав також про велику втрату, яку зазнав місцевий відділ УККА, бо від нас відійшли до вічности два дуже активні члени, а саме: бл. п. Володимир Корчинський та бл. п. Григорій Цихановський, пам'ять яких присутні вшанували, вставши з місць, хвилиною мовчанки.

Діти цілоденної школи при УКЦ Св. Духа під проводом директорки Христини Палюх проспівали по-англійському колядку Небо і земля".

Першим із американських гостей, що промовляв до зібраних, був стейтовий сенатор К. Белл, який вказав на велике історичне значення прийняття християнства на Руси-Україні тисячу літ тому, висловивши своє глибоке стурбування тяжким положенням українського народу на рідних землях України. Він сказав, що твердо вірить в скоре воскресіння українського народу, порівнюючи долю України до ніжної квітки „підсніжки", яка, хоч завмирає під осінь, але знову оживає з приходом весни. Сенатор попросив свою секретарку відчитати окреме його звернення до нашої громади з нагоди цих великих роковин. Підписаний відчитав пізніше це звернення також по-українському, після чого сенатор передав це звернення д-р Лярисі Кий, містоголові Відділу.

Довшу і глибоку своїм змістом промову виголосив гість з Вашінгтону д-р Джеймс Мейс, який говорив про потрійні святкування цього року українським народом, а саме: Тисячоліття Християнства на Україні, сімдесять-ліття проголошення самостійности і соборности українських земель в одну державу та п'ятдесятп'ять-ліття штучного голоду на Україні, яким Сталін виморив понад сім мільйонів українського населення. Всі три періоди шановний бесідник проаналізував в промові дуже докладно, підтверджуючи їх історичними фактами.

Надзвичайно цікаву промову виголосив федеральний конгресмен з Вашінгтону В. Куртис Веллон, який нещодавно повернув з подорожі по Совєтському Союзі. Він поділився з присутніми своїми спостереженнями та враженнями, прирікаючи публічно свою підтримку українському народові в його змагу до волі.

На святі відчитано три проклямації про встановлення „Дня Української Незалежности", а саме: від губернатора Дж. Кейсі, яку прийняла д-р Л. Кий, від Повітової Ради, яку прийняв Мирон Цихановський, і від мейора міста Віллі Мейлик, яку прийняла Дарія Рустарк, голова відділу УККА.

Перед закінченням програми свята шкільні діти — Марія і Христя Логг, Лада Кий і Метю Рустарк — вручили мейорові міста китицю квітів та українські писанки, як символ подяки за її співпрацю з нашою громадою.

На закінчення о. Максим Гончар провів молитву подяки, і всі присутні вийшли надвір, де відбулася кінцева частина свята.

Ірина Лонг відспівала американський національний гимн, після чого присутні проспівали також український.

Коли з грудей понад сотні людей неслися сильні акорди нашого гимну — український синьо-жовтий прапор підносився помаленько вгору, аж повис на щоглі Міської управи біля зоряного американського.

На маргінесі цих святкувань належить підкреслити, що місцева англомовна преса („Дейлі Таймс") дуже об'єктивно описала перебіг цих святкувань, навівши навіть окрему заввагу голови відділу Дарії Рустарк про те, що „ці святкування мають на цілі підтвердити гідність нації та її душевне бажання до самостійного життя...".

У неділю, 24-го січня, в церкві Св. Духа її парох о. М. Грабовський відслужив Панахиду за всіх героїв українського народу, які життя своє віддали за волю України.

Церковні відправи закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Мгр Володимир Сич

Ню Бриттен

Українська громада в Ню Бриттен, Конн., відзначила 70-ліття української державности. На знімці посадник міста приймає делегацію українських організацій для офіційного передання їм проклямації. Сидять (зліва): мейор міста Вілліям МекНамара, В. Глова, відділ УККА, Л. Вайда від української православної церкви; стоять (зліва): о. Л. Любинський, парох української католицької церкви, В. Мамчур, Українська Православна Ліга, С. Перун від української католицької церкви, Г. Шулевська, відділ Союзу Українок Америки, В. Котик, Український горожанський клюб, М. Неілко, Братство свв. Петра і Павла, 254-ий Відділ УНС, Е. Престаш від Українських Американських Ветеранів, і И. Бучко від Української Православної Ліги.

Представники Відділу УККА стейту Коннектикат в присутності духовних отців одержують проклямацію Дня української державности від губернатора стейту Вілліяма О'Ніла. Стоять (зліва): О. Гладун, Б. Романів, В. Пелещук, о. М. Плеш, Р. Тібодо, о. шамб. С. Чомко, губернатор В. О'Ніл, В. Глова, д-р М. Снігурович, І. Здирко, Б. Прох, М. Неілко і М. Паращук. Святкова академія відбулася 23-го січня в готелі Маріотт в Фармінгтоні у присутності численних гостей. Головним промовцем був д-р Богдан Футей, федеральний суддя з Вашінгтону. Після підписання проклямації виступив мистецький ансамбль [illegible] з Вашінгтону.

Ґлен Спей

У морозний, але соняшний день багато українців з Глен Спей, Н. Й. і околиць зібралося, щоб відзначити 70-ту річницю проголошення незалежности української держави. Приємно зазначити, що з кожним роком все більше і більше американців приходять на наше свято. Тут були асемблеймен, супервайзори, судді й інші урядники місцевої міської управи.

Свято відкрив новообраний консільмен Петро Мельник, який, підкресливши значення 22-го січня, представив присутніх американських гостей. Посадник міста Ломберленд Том Гіл, голова об'єднання українців Людмила Гайдар і голова відділу УККА Іван Ґеба піднесли американський і український прапори, а всі присутні відспівали державні гимни. Отець Юліян Осадца, парох церкви св. Володимира, відмовив емоційну молитву, взиваючи до Бога змилосердитися над українським людом. Єлисавета Ґеба відчитала проклямацію, в якій 22-ге січня проголошено Українським Днем. Американський і український прапори в цей день маяли разом біля міської ратуші. Ініціятором цієї проклямації була сама Єлисавета Ґеба, яка в сімдесятих роках була радною міської управи округи Ломберленд. Після цього Є. Ґеба англійською мовою сказала коротке слово, в якому окреслила теперішні обставини в Совєтському Союзі, неволю і безгласність в цій тюрмі народів, бо „гласність" Горбачова, не дає ніякої полегші для поневолених народів. З черги американські гості вітали українців з цим великим святом і запевняли підтримку в нашій боротьбі за незалежність. Асемблеймен Вілліям Ляркін, який був промотором видання матеріялів про український геноцид і введення цієї книги в американські школи, запевнив нас у повній підтримці. Том Гіл вручив проклямацію 22-го січня представникам Л. Гайдар і І. Ґебі. На закінчення Л. Гайдар побажала всім нам діждатися нового відродження України і знищення большевицької тюрми народів. Віримо, що прийде час, коли наш прапор засяє на вільній Україні.

Після цього всі зібралися в церкві св. Володимира, де о. Юліян Осадца відправив Службу Божу в намірені українського народу і сказав проповідь, яка зворушила всіх нас і дала надію на краще майбутнє. В неділю, 24-го січня, відбулися дві радіопрограми з Порт Джервіс і Монтіцелло англійською мовою про 22-ге січня, яким проводив голова ООЧСУ Ярослав Гавур.

7-го лютого відбудеться бенкет з програмою, присвячений 22-му січня, в „Орчар Інн", Глен Спей.

Л. Г.

Йонкерс

Український Конґресовий Комітет Америки, Відділ Вестчестер, відзначив 70-ту річницю проголошення Української Держави у формі Української Народної Рескубліки, та 69-річницю злуки українських земель.

Святкування розпочато в п'ятницю 22-го січня 1988 року в будинку міської ратуші, в Йокерсі, Н. Й., де у присутності представників управи відділу УККА посадник Микола Ц. Васічко підписав проклямацію з нагоди української незалежности. Після підписання проклямації біля міської ратуші відбулася коротка програма. Програму розпочато молитвою, яку відмовив парох української католицької церкви св. Михаїла в Йонкерсі о. шамбелян Іван Сквіллер, який опісля виголосив коротке змістовне слово англійською мовою.

Американський гимн відспівав вихованець Йонкерсу, а сьогодні знаний не лише українській громаді, але й в музичному американському світі Степан Шкафаровський. Відтак відбулося піднесення українського прапора, яке довершили представники Осередку СУМ в Йонкерсі та Пласту, а присутні, яких було досить багато, відспівали український національний гимнш.

Посадник міста Микола Ц. Васічко відчитав проклямацію, в якій говориться про 70-річницю державности та про те, що день 22-січня 1988 року він проголосив Українським Днем міста Йонкерсу.

В слові до присутніх мейор міста говорив про працьовитість української спільноти в Йонкерсі, її вклад у розбудову міста, а при кінці повідомив, що він покликав до плянувальної комісії Йонкерсу адвоката Романа Козіцького, який і проводив програмою біля ратуші.

У неділю, 24-го січня, о годині 10-ій вранці в українській католицькій церкві св. Михаїла отець Маріо Лазовскі відслужив Службу Божу в намірені українського народу та виголосив проповідь, присвячену цим актам.

В часі Служби Божої прапороносці колишні вояки УПА, СУМ, ООЧСУ і Організації Оборони Лимківщини були із своїми прапорами, а члени Осередку СУМ взяли організовану участь.

Минулими роками свято державности у нас відзначали святочною академією, а цього року Управа Відділу УККА вирішила відзначити 70-річчя державности в іншій формі, а саме: святочною програмою і бенкетом.

Імпреза відбулася 24-го січня о год. 3-ій по полудні в залі Дому Спілки Української Молоді. Свято відкрив голова Відділу Вестчестеру Мирослав Климко; згадавши на Акти державности, привітав присутніх, попросив встати з місць і одно-хвилинною мовчанкою вшанувати творців тих актів. Дальше ведення програмою передав Левові Футалі. Англомовних представників представив адвокат Роман Козіцький, а мистецькою програмою проводив Михайло Бурчак.

Американський гимн відспівала Святослава Качарай, член вокального ансамблю хору „Думка" з Ню Йорку, а український гимн проспівали всі присутні.

Молитву відмовив о. Марійо Лазовскі, сотрудник української католицької церкви св. Михаїла в Йонкерсі. Уривки з 4-го Універсалу та Акту Злуки відчитав Михайло Бурчак. Привітання склали стейтовий сенатор Ніколас А. Спено, мейор Йонкерсу Микола Васічко, асамблімени Т. Залескі, Р. Бродскі та члени міської ради Чарлз Кола і Пітер Хема. Святочне слово виголосив д-р Петро Мірчук із Філядельфії. Присутня була представниця Злучених Слов'янсько-Американських Організацій Доротея Турчинська і довголітній голова Микола Беньо. Усіх їх вітав і представляв адвокат Роман Козіцький.

У мистецькій частині, точкою проводив Михайло Бурчак, виступали соліст Михайло Невмержицький, якому акомпаньював Іван Колодій; вокальний ансамбль хору „Думка" під диригентурою і акомпаньямент Михайла Лева; танцювальна група Осередку СУМ в Йонкерсі під мистецьким керівництвом Ореста Русинка.

Другу частину розпочав молитвою і благословенням їжі парох української католицької церкви св. Михаїла отець шамбелян Іван Скіллер. Під час обіду учасники свята, деякі з яких були учасниками тих славних подій, сиділи та пригадували рідний край і боротьбу українського народу за відновлення української держави. Присутніх було небагато і впадало в очі, що деякі визначні громадяни та із стажем минулого не прийшли, щоб відзначити цю знаменну дату в історії українського народу. Голова Відділу Мирослав Климко подякував усім за участь.

Закінчено цю вдалу імпрезу молитвою, а з огляду на святковий час на кінець присутні заколядували „Бог Предвічний".

Декорацію сцени відповідно до річниці приготовив Ярослав Кішок.

Л. Л.

Джорджія

Губернатор стейту Джорджія Джо Франк Гаррис проголосив 22-го січня 1988 року Днем української незалежности у стейті Джорджія. Зліва: Лариса Барабаш, Даріян Фишер, Орися Палюх-Фишер, Марко Бойчук — заступник голови Асоціяції українців Джорджії, губернатор Джо Франк Гаррис, о. Іван Ропке, Альвіна Ґвідетті, Джіна Ґвідетті та Ірина Андреадіс.

Ютика

Представники української громади у мейора в Ютиці: (зліва) проф. Б. Рабій, мейор Луїз Лаполла, о. крил. Б. Смик, Петро Герець. Позаду: стоять представники жіноцтва СУМА.

Українська громада Ютики належно відсвяткувала 70-ті роковини проголошення самостійности і соборности України в 1918-19 роках. Святкування започатковано вранці 22-го січня в адміністративному будинку в Ютиці, Н.Й., де мейор Луїз Лаполла, довголітній приятель українців, підписав святочну проклямацію, проголосив Український День в Ютиці та закликав всіх мешканців до відзначення українських історичних роковин.

Проклямацію передав він українській репрезентації, яку очолювали о. крилошанин Богдан Смик, парох церкви св. Володимира Великого, Александер Герець, голова української православної парафії Чесного Христа і голова УККА проф. Богдан Рабій. При цій нагоді, мейор міста в короткому слові згадав про успіхи і контрибуції українських еміґрантів в розбудові міста Ютики. Приємним і дуже похвальним явищем було те, що на заклик громадського проводу зібралося доволі велике число людей, біля 50-ти, представників парафій і організацій. Нашу репрезентацію збагатили прекрасними вишивками члени материнського кружка СУМА, а всі захоплювалися чудовим народним строєм Христі Рабарської, яка асистувала мейорові в піднесенні українського національного прапора на міському маштi.

Чудовий соняшний день сприяв нашій маленькій демонстрації. Прохожі американці біля адміністративного будинку міста із зацікавленням приглядалися українській церемонії, а це використали репортери преси і телевізійних станцій та пізніше передали гарні світлини та коментарі у вечірніх вістях.

Наступного дня ввечорі, 23-го січня, за ініціятивою місцевого відділу УККА, в домі української авдиторії св. Володимира Великого відбуто святочну академію. Програму започатковано в 6-тій год. вечора внесенням національних американського та українського прапорів і організаційних, Братства Українських Дивізійників, Пласту, СУМА, ООЧСУ.

Святочний військовий апель провадив Василь Стрільчук, член Братства. На його заклик похилились прапори і голови присутніх в пошані до всіх героїв і жертв українського народу протягом цілої його історії за краще майбутнє нації. Позаду сцена була прибрана великою мапою українських земель, на тлі якої стояли з прапорами в одностроях ветерани Пласту і сумівська молодь. Все це збільшувало святочний настрій на залі. Проф. Ярослав Ликтей прочитав англійською мовою проклямацію мейора міста Ютики і губернатора нюйоркського стейту Маріо Квомо.

Вокальну частину академії виконував співочий гурторк жінок „Барвінок" із Сиракюз, під проводом Ореста Грицика. Приємні голоси, добра гармонізація і бадьора українська пісня „Засяло сонце", „Вперед-вперед" оживили публіку на залі.

Головну доповідь виголосив інж. Ярослав Яцковський. Він розповів про поступовий еволюційний розвиток української революційної думки від XIX століття, що під впливом Миколи Міхновського остаточно завершився великими державними Актами 22-го Січня. Всі українські спроби та намагання до федеративного життя і замирення з Росією були тоді неможливі в рамках ленінської політичної структури і большевицької агресії. Акти 22-го Січня закріпили раз і назавжди тверду постанову нашої нації „орієнтуватися на власні сили"!

З великим успіхом Володимира Смик відчитала „Універсал" Миколи Вереса. Андрійка Хомут і Таня Шрам репрезентували українську пластову молодь на сцені і гарно матірною мовою продеклямували вірш Лесі Храпливої „Січневий Вітер". Програму закінчено українським національним гимном. Прикро зазначити, що на залі був брак української дітвори і молоді, яка вже незабаром перебиратиме на себе обов'язки батьків і буде продовжувати їх діло.

Закінченням українських святкувань були відвідини української громади св. Володимира Великого мейором міста в неділю 24-го січня: Прибув він з дружиною на Богослуження в намірені українського народу, яке відслужив о. Б. Смик. В українській авдиторії за перекускою, мейор довідався про широку підготову святкувань Тисячоліття Християнства на Україні, що провадиться в Ютиці, у яких він радо погодився взяти участь.

Б.Р.

Бейон

Українська громада міста Бейону, Н. Дж., чисельно невелика, але свято державности і соборности відзначає кожного року величаво. Заходами місцевих організацій, 16-го Відділу ООЧСУ і УКНДому та українських католицьких і православних парафій відбулося відзначення дня самостійности і соборности України.

15-го січня ц.р. в своєму бюрі посадник цього міста Деннес П. Коллінс підписав проклямацію в присутності духовенства і репрезентантів українських організацій, якою проголосив 22-го січня Днем Української Незалежности та доручив в той день вивісити український прапор на маштi біля міської ратуші побіч американського.

На День 70-ої річниці Незалежности і Соборности української держави в Бейоні переміненовано „Мейн стріт" на Юкреніен стріт.

Свято державности завершено в неділю, 24-го січня. В обох наших церквах відбулись торжественні Св. Літургії в намірені українського народу в 70-ту річницю незалежности і соборности української держави.

В пополудневих годинах відбувся концерт в Українському Народному Домі, при 280 авеню „Е". Започатковано свято американським гимном, який проспівав Мирон Кушнір. Молитвою свято відкрив о. Василь Іващук, парох УПЦ св. Софії. Перед концертом, привітав всіх присутніх вступним словом голова Відділу ООЧСУ, Василь Вінтонів. Святочну доповідь виголосив Роман Зварич із Ню Йорку, після чого проклямацію Дня Незалежности англійською мовою прочитала Люба Березна. Відповідні до свята деклямації виконали Йосиф і Андрія Кушнірі. Потім виступали хор „Гайдамаки" і бандуристи „Орли" під батутою Володимира Васькова з осередку СУМА в Пассейку Н. Дж.

Свято закрив молитвою о. Василь Іващук, а голова В. Вінтонів подякував всім виконавцям програми і всім присутнім. На закінчення всі відспівали український народний гимн „Ще не вмерла Україна".

Місцеві газети „Джерзі Джорнал" і „Бейон Комюніті Нюз" помістили фрагменти із підписання проклямації і піднесення прапору.

Присутній

В першому ряді сидять (зліва): Василь Вінтонів, голова сдяточного комітету, Мирон Солонинка, член Міської управи, посадник Бейону Деннес П. Коллінс, о. Роман Мірчук, парох УКЦеркви Успення Пречистої Богородиці, Іван Гюмен, член надзірної Ради УНДому, Михайло Білик, голова комітету УПЦеркви св. Софії в Бейоні. Другий ряд (зліва) стоять: п-і Басараб, членкиня св. Софії, Марія Білик, голова Сестрицтва при церкві св. Софії, М. Хмельницький, член св. Софії, М. Задарецкий, В. Фесьо, ст. секретар місцевого Відділу ООЧСУ, П. Цеціла член св. Софії, п-і Гюмен, членкиня УКЦ, Ч. Косьць, членкиня Сестрицтва, С. Домарецький, голова Українського Бейонського Дому, Е. Дворська, член УНДому, Н. Дворський, член надзірної ради УНДому.

Трой

Голова Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської Округи , Євген Наболотний, в суботу, 16-го січня 1988 року в залі ресторану „Маріос" у Трой відкрив ювілейний бенкет з нагоди 70-ліття проголошення самостійности української держави і тисячоліття Християнства в Україні, та передав ведення інж. Я. Спякові, який привітав усіх гостей і запросив о. митрата В. Андрушкова провести молитву. Проф. В. Літинський проспівав американський гимн. Інж. Я. Спяк представив гостей за головним столом: конгресмена Стреттона, мейорів чотирьох міст, українських і американських священиків і гостей з Европи. Отець декан Т. Гуманицький прочитав доповідь про 70-ліття проголошення незалежности України і 1000-ліття християнства в Україні.

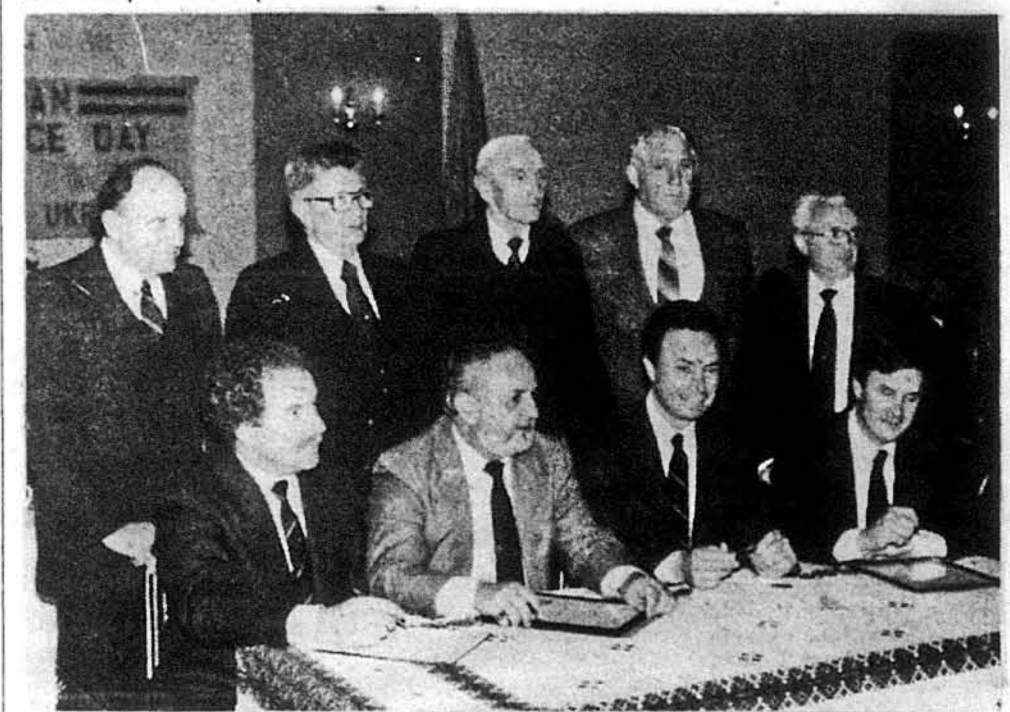
Після вечері редактор „Сівача" Осип Рожка, виголосив доповідь про революцію в 1917 році, національне відродження України, акції за українську державність у чотирьох універсалах Української Центральної Ради, про Берестейський мир, боротьбу з большевиками за українську державу. Закінчив він словами Т. Шевченка: „Борітеся-поборете! Вам Бог помагає!"

Проф. В. Літинський проспівав у фортепіяновому супроводі М. Літинської три пісні: „Тихесенький вечір", „Місяць на небі" і „Як давно". Мейори Амстердаму, Вотервліту, Коговзу і Трою прочитали проклямації про День Української Незалежности" і підписали їх.

Українським національним гимном закінчено відзначення обох ювілеїв.

Потім відбулася забава з танцями під звуки оркестри „Червона Рута" О. Грицика з Сиракюз. Присутні, яких було понад 250 осіб з цілої околиці, винесли якнайкращі враження.

Учасник

Мейори Амстердаму, Вотервліту, Коговзу, і Трою та голови українських товариств Олбанської округи.

Парма

У 1987 році Українська Католицька Школа св. Йосафата в Пармі, Огайо відзначила 40-ліття свого існування. Кожного року, школа відзначає День Української Незалежности, на який підготовляє учнів відповідними лекціями історії та насвітлюванням подій, які довели до цього радісного свята. Цього дня учні та учителі вбираються у вишиваний одяг, щоб підкреслити цей особливий „Український День". Цього року учні взяли участь у Службі Божій, яку відслужив парох катедри св. Йосафата о. шамбелян Михайло Ревтюк, виголошуючи відповідну до цієї події проповідь.

Після Служби Божої, всі перейшли на площу перед будинком школи, беручи подорозі сині та жовті бальони, наповнені інертним газом гелієм. До кожного бальона була прив'язана карточка про Тисячоліття Християнства в Україні. І коли підносився наш синьо-жовтий прапор, понад 200 учнів випустили бальони в повітря під радісні оплески та вигуки присутніх. Коли прапор висів уже високо на щоглі, всі відспівали український гимн „Ще не вмерла Україна". Ще деякий час учні залишились надворі та слідкували за зникаючими у висоті бальонами. Відтак повернулися до школи продовжувати навчання.

Так Українська Католицька Школа при катедрі св. Йосафата, під новим директорством сестри Хризостоми, розпочала святкування Тисячоліття Християнства в Україні.

Наступною імпрезою буде річний концерт учнів школи, що відбудеться 25-го березня, коли також припадає срібний ювілей священства нашого Владики Роберта.

А. Завадівська

КООПЕРАТИВНА ТРИБУНА

СІЧЕНЬ 1988
ч. 6

Видає: ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ (ЦУКА)
2351 West Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622
Редагує: ТАМАРА ДЕНИСЕНКО

СЛУЖБА ЧЛЕНАМ НАЙВАЖНІШИЙ ОБОВ'ЯЗОК УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ

Головним обов'язком укр. кред. кооператив є плекати взаємодопомогу, співпрацю, задовольняти членів, котрі ощаджують свої гроші в кооперативі високою дивідендою і позичаючих членів низькими відсотками. Ця співпраця, взаємодопомога і „золота середина" дивідендів і відсотків є на користь не лиш поодиноким членам але рівнож і українській спільноті, бо це будує сильну фінансову базу для громадської праці.

Часто-густо люди питають яка їм за користь позичати чи ощаджувати в українській кооперативі, нащо бути **членом** такої установи, та ж легше і вигідніше піти до будь-якого банку полагоджувати свої фінансові потреби. А якраз в тому є ріжниця — в кооперативі Ви є **членом,** Ви є власником. В кредитовій кооперативі фінансова діяльність керується добром **члена.**

Як **член** кооперативи Ви скорше одержите позичку на ріжні продуктивні цілі і на ріжні реченцеві сплати при більш доступних відсотках, а це тому, що кооперативи відповідають перед членством, а не перед приватними власниками, для котрих зиск є керуючим чинником, а не служба **членам.**

Українські кооперативи мають різні позичкові услуги. Вони допомагають членам при купні домів та інших реальностей, допомагають придбати авта, та заспокоїти наглі фінансові потреби. Деякі позички навіть є забезпечені на випадок смерти до висоти — $10,000 без додаткової оплати.

Зайдіть до української кредитової кооперативи у Вашій околиці, приєднайте свою родину до укр. кооперативного руху, а якщо у Вашій місцевості немає „кредитівки" зверніться до ЦУКА за порадою і вказівками про її діяльність у Вашій громаді.

НОВА УПРАВИТЕЛЬКА УКСПІЛКИ м. РОЧЕСТЕР, Н.Й. ТАМАРА ДЕНИСЕНКО

У вересні 1987 року Дирекція УКСпілки в Рочестері вибрала на свою управительку—Тамару Денисенко. Її кооперативна праця почалась 1978 року, коли почала дописувати до „Кооперативної Думки", квартальника УКСпілки. Того ж самого року її запрошено бути спів-редактором „К. Думки", а в скорому часі редактором та головою Культурно-Освітньої Комісії. Від 1982 року вона почала працю в кредитівці при банковім вікні, пізніше набравшись практики сповняла інші обов'язки, а останньо була заступником голови позичкового відділу.

1986 року, на конференції ЦУКА вибрано Тамару Денисенко референтом преси ЦУКА і доручено її видавати квартальник для всіх кооператив Америки під назвою „Кооперативна Трибуна". Як головний редактор Т. Денисенко здобула собі прихильність і співпрацю укр. кооператорів по всій Америці.

Серед української громади Т. Денисенко провела 27 активних років, з того 20 в Рочестері. Вона належала до молодечих організацій СУМ, ОДУМ, Пласт. В Пласті провела найбільше часу, бувши юначкою, виховницею, гніздовою, кошовою, станичною і комендантkою табору на „Новому Соколі".

Т. Денисенко була вчителькою українських шкіл у Бофало і в Рочестері, де була рівнож директором Школи Українознавства при Укр. Православній ц. Св. Покрови. Відчуваючи брак відповідних шкільних підручників вона була співавтором книжки вправ для початкових кляс „Перші Кроки". Поза українською громадою брала участь як доповідач про українські історію, церкву і.т.п. в американських школах, церквах і організаціях.

Останніх п'ять років її можна було бачити на українській програмі телебачення—„Український Журнал", де вона є головним продуцентом і спів-господарем.

Тамара Денисенко одержала вищу освіту в університеті в Бофало і Стейтовому Коледжі Ню Йорку в м. Бракпорт, де закінчила з академічним титулом Бакалавра в Бізнес Адміністрації і Економії.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ЦУКА

Від 30-го жовтня до 1-го листопада 1987 року 72 представники 24-ох українських кредитових кооператив Америки і Канади відбули свої піврічні наради в столиці Світового кооперативного Руху в Мадісон, Вісконсон. Це перший раз, що українські кредитові кооперативи зорганізовані в ЦУКА були запрошені відбути свою конференцію в приміщенні КЮНА.

Триденні наради наголошували потребу постійного поширення услуг членам і нав'язування тісніших і кращих зв'язків і співпрацю з українською громадою в усіх її видах.

Учасників конференції тепло привітав Ралф Свобода, президент об'єднання КЮНА, яке служить 6,800 кредитовим кооперативам і понад 54 мільйонам членів, з яких 60,000 є об'єднані в українському кооперативному русі. Гейворд Еллен голова Інформативного Бюра Світової Ради Кредитових Кооператив розповів про діяльність Ради. Українська Кооперативна Рада має намір приєднатись до цієї організації, щоби українська кооперація у вільному світі була на рівні з іншими країнами світової Округи.

Конференцію зорганізувала Марті Клівлянд від КЮНА і Дмитро Григорчук, голова управи ЦУКА при співучасті довголітнього приятеля ЦУКА, віцепрезидента КЮНА — Джордж Гільровські.

Програма конференції провадилась під гаслом — „не для зиску, не для милостині, а для услуги" членам. Представлено різні потреби членів в загальному, а українських кредитівок особливо. Дискутовано важливість оцінювати працю урядовців при банковім вікні, котрі своєю услугою і першими контактами з членами формують опінію про кредитівку.

В неділю, 1-го листопада Владика Інокентій Лотоцький відправив св. Літургію і посвятив український прапор, який був вивішений рівноправно з іншими прапорами країн, де існує кооперація.

На закінчення члени Ради Директорів на своїх засіданнях обговорювали створення культурного фонду, видання доповнення до історії українського кооперативного руху на еміграції, в двох мовах та видання виїмкового календаря на 1988 рік з нагоди 1000-річчя Християнства на Україні.

Наступна конференція відбудеться від 13-15-го травня на Союзівці.

КОНФЕРЕНЦІЯ У ПІТТСБУРГУ

Травень 1987

У Піттсбургу знанім місті
На гористім передмісті
ЦУКА має конференцію,
Що вигляда на конвенцію:
Двадцять-дві бо кредитівки
З Америки та Канади
Приїжджають на наради.

Репортери ті газетні
На нарадах не причетні,
Тільки пані Денисенко
Виступає чепурненько,
Хоч тут доля пів більйона,
Не якийсь там фонд з мільйона,
На агенді, Панство, є!

Тож йонкерський Лис Микита,
Так як каже етикета,
Бере торбу через плечі,
Перо пхає у холяву,
Усміхаєсь досить „кляво"
Та на Піттсбург прямо пре...

Пан Тим'як від Кредитівки
Перейшов соціяльні мірки:
В перший вечір -„сошел парті",
Все придбали господарі:
Їсти, пити — ще й родзинка —
Мила просить Вас бльондинка!

КОНФЕРЕНЦІЯ:
Днесь субота — дев'ята рано
Всі на залі — не погано!
Наш господар — пан Тим'як
Має слово під той знак,
Що ми в місті „намбер ван"...

Добродушний Гупалівський
Почина якби „по львівськи":
Дуже точно, дуже гречно
Він вітає всіх сердечно.

Задзвеніло, загуділо,
Григорчук так гарно, вміло
Свої „джовки" зачина!
Та по хвилі міня слово
Тягне „бизнес" урядово

Зробив легку завіруху,
Просить паню Завєруху
Менеджерку із Канади
Що нам красно без принади
Свою справу розправля.

„Позичати гроші треба"
Пані Гриневич, гейби з неба,
Каже як робити це!

Наш знов експерт від панелів,
(Що теж експерт від коктейлів),
Так сказав інженер Глют,
„Що з панелю — це є „ґуд"!

А Дітройтський Пітагорас
Кладе цифри всі нараз,
Він інженер є Андрушків,
Аналітик від всіх шкіл:
„То не добре, то не треба,
Більше членів нам потреба"!

А з Ню Йорку королевич,
Др. Сєрант, не Гуглевич:
„Мої голуби, сизокрилі
Серцю мому Ви є милі,
Як дасьте на НТШ!

Знов адвокат пан Поливко,
Є у штосі дуже швидко
Поливає, обливає,
Всім промовцям заливає
Та оливи підливає...

Пан Репета репетує
Про культфонд все мрії снує:
„Про культуру всі говорять,
Але фондів вже не творять",
Друг сердечний зажурився
Та на прогульку спізнився.

Наш режисер пан Кулинич
Вже не хоче від нас нич,
Бо чекає аж два дні
„Україну" — дать „В огні"!

З Міннесоти Бориславець
В різних справах він є знавець!

Той з Ню Йорку пан Саленко,
Він говорить все рівненько,
Хоч звичайно він все в міру
Часом „сало" ллє за шкіру...

Кредитівки із Ню Джерсі
Соборницькі мають верзії:
Всі однако поступили,
Всі однако закупили
Цей компютер „Бейзик фор"!

А Корчинська все приємна —
Є частина невідємна
У Піттсбурґській Кредитівці
Так говорять очевидці...

Чикаґівські знов „Олд-Бої",
Що відбули з'їзди свої,
Посилають вже Ватраля,
Свого вірного васаля!

З Філядельфії любим браттям
Не бракує теж завзяття:
Покупили нове бюро,
Тепер в них не є понуро,
Зараз тисячів сто-двадцять
На „Культурний" дали Центр!

З Рочестеру Кредитівки
Самі „аси" видно тільки:
Як звичайно Гавриляк,
А в заступстві Людвик Бах,
Днесь Вангльовський також є!

Клівленд часом є горою,
Як Головка головою!
Боффало також їм втрусє,
Пані Процик тут фліртує!
Радість маєм у зіницях:
Президенти у спідницях!

Гартфорд думний є з білянсів
Та працює без нюансів,
І за це він не надувсь
Кличе гарно: Всі — Гартуйсь!
Сидорович з Сиракюзів
Днесь є також без „екскюзів".

Там де сонце пізно сходить,
Де духовний верховодить:
Із Льос Анджелес кредитівка
Наставляє гарні силка:
Малий білянс, великі пляни:
Дім Сеньорів не поганий
За великий є для них!

Ще є Кредитівок пару,
Що будуються помалу
Гей би були в пеленках!
Тож бажаєм Їм мільйона,
А як добре — то і п'ять!

Кредитівка з Кергонксону
Не чваниться свого гону:
Пан Василик тут „босує"
І мільйони вже рахує!

Дідюх, доктор, що в Бостоні
Все говорить в слушнім тоні,
На народні сипле цілі
Білий крук у тому ділі!

На Бенкеті було гучно,
Говорили всі бундючно:
Що сказав наш пан Тим'як
Було тепле мов рідняк!
Отці були теж духовні
Та столи були всі повні
Вся Піттсбургська була брать

Був професор теж Ящун
Що поезії є вістун
Пан Комічак рекнув слово,
Ог, прекрасна, рідна мово:
Лентою летить Піттсбургська Гвардія,
Мов на „T.V.", хоч Він від радія!

НЕДІЛЯ
А в неділю в осьмій зраня
Вже нас просять на снідання
В нові бюра Кредитівки.
Оглядали б стару Церкву
До самого може смерку,
Але беруть нас на туру,
Треба згадать Шабатуру.

Були теж на Службі Божій
В новій Церкві дуже гожій,
Бо в „Карнеґі" були парку,
Що „природи" має марку!
Дім Сеньорів в середині,
Мов оаза на пустині.

А гостинність іде далі
Ще прийом в церковній галі,
В своїй хаті, своя сфера,
Цілком наша атмосфера,
Був отець теж Аппелард
В український став „вінярд"!

Було мило і чутливо
Українське серце било,
Ще взаїмні всім подяки,
Мали сльозу небораки.
Та надію маєм ми
Стрінемся ще в осени!

А за панські ці приняття
Тра платити любі браття:
Кредитівку дать в аренду,
Або знизить дивіденду" —
Радить Членам пан Скарбник.

То що бачив і пережив
На папір Лис положив.
Як Лис когось опустив —
Прошу дуже все простіть,
Лиса вдарте по хвості!

Святосл. Коцибала

ДЕЩО ПРО ІНВЕСТИЦІЇ

Продовження

Бонди і облігації видавані корпораціями називають „індустрійними" (industrial). Облігації звичайно випускають на коротший час (н.п. 5 років), бонди на довший (н.п. 10, 20 років). Щоби продавати бонди чи облігації, довжник мусить приготовити „проспектус" (prospectus) — точний опис умов випуску, всяких вимаганих урядом деталів, щоби покупець міг оцінити вартість випуску і давати кожному, хто купує від самого довжника, або від аґентів, що займаються першою розпродажею (original offering). Коли відсотки запропоновані якраз відповідні до біжучої ставки, ступіня риску і часу, то такі випуски звичайно продаються по ціні рівній номінальній вартості. Коли б запропонована ставка була нижча як процент що існує на ринку, то вони продаються зі знижкою (discount). Дисконт такий що відсотки які платить бонд (і які є незмінні), є приблизно таким процентом від ціни бонда, як ринкова стопа. На приклад бонд що має $1000.- номінальної вартости і платить 10%, це значить $100.- річно, продавався по $800.- якщо ринкова стопа є 12.5%. В дійсності буде ціна дещо вища, бо ще треба дочислити те, що власник дістане $1000.-, як бонд буде платний. На скільки це піднесе ціну, залежить від часу коли бонд буде платний.

В продажі з другої руки ціна бондів зміняється в цей сам спосіб. До продажної ціни дочисляється ще відсотки що наросли до дня продажі, бо новий властитель дістане заплату за ціле півріччя. Коли при бондах „на носія" бракує купонів, то їх вартість відтягається від продажної ціни. Все повище відноситься однаково і до облігацій.

Індустрійні бонди і облігації продаються звичайно в одиницях по $500.00, $1000.00, $5000.00 і $10000.- Нераз, щоби зробити випуск більше принадним, бонди чи облігації є „вимінні" (convertible), це значить, що до означеного часу можна їх виміняти у певнім твердім відношенні на акції корпорації що їх випускає. Ця тверда ціна на акції все є нижча від ринкової ціни в час випуску. Але це дає покупцеві бондів можливість скористати зі зросту ціни акцій, без риску, як вона спаде. Коли ціна акцій зросте поза ґарантовану, тверду ціну виміни, вартість бондів також зростає, хоч і процент, який вони платять, цього не оправдував би.

Індустрійні бонди і облігації звичайно купується через біржевих аґентів — (stock broker), а також деякі банки дають таку услугу. Комісія, яку платиться при купні невелика, звичайно ⅛% номінальної вартости.

Як знаряд інвестиції, облігації і бонди можуть служити таким цілям:

1. **Забезпечення капіталу:** Не можна втратити через крадіж, знищення, тощо, хіба що не є реєстровані. Бонди дають ліпше забезпечення як облігації, але треба пам'ятати що облігації таких велетнів як General Motors чи IBM безпечніші як бонди якоїсь малої корпорації, що стоїть на хиткім підложжю.

2. **Дохід.** Він може бути нераз дуже високий у відношенні до інших можливостей, коли бонди купилося як ринкова стопа була висока, а тепер вона впала (н.п. бонди куплені кілька років тому, як платили скажім 16%). Але може бути і навпаки, як стопа процентова спадає.

(*Продовження буде*)

ХТО ОДЕРЖИТЬ ВАШ СПАДОК?

Кожен член українських кредитових кооператив повинен мати заповіт—тестамент (WILL) — тобто документ/вказівка, який наказує що має статися із нажитим майном члена. В багатьох штатах, якщо одружені члени не лишать заповіту, чоловік чи жінка одержить 1/3 майна, а діти 2/3. Коли діти є малолітними, часто потрібно судового дозволу, щоби вжити їх майно/гроші на щоденні наглі потреби дітей.

Рівнож, коли нема заповіту чужі люди чи уряд буде розпоряджувати майном, по закону даного штату, і суд призначить адміністратора і в потребі опікуна малолітних дітей. Це може спонукувати родинні великі трудноші і фінансові видатки, які можна обминути добре виконаним заповітом. Часто майно попадається в чужі руки, чого члени, коли б знали заздалегідь, не бажали б собі.

Тому ж кожен член, чоловіки, жінки, одружені чи самітні, молодші чи старші повинні виконати заповіт, звернутись до своєї кооперативи за порадою, щоби придбане майно лишилось тим спадкоємцям, котрим **член** собі бажає.

ПЕНСІЙНЕ КОНТО "I.R.A." ЗАПОРУКА ФІНАНСОВОЇ СВОБОДИ У СТАРШОМУ ВІЦІ

Від 1982 року федеральний уряд дає кожному працівникові нагоду вкладати свої гроші, до висоти 2,000. дол. на **виїмковий індивідуальний пенсійний фонд,** від яких не треба платити податків і які в українських кредитових кооперативах одержать вищу дивіденду.

Хоча цього року закон був дещо змінений що до віднімання вкладів від заробітку, все ж таки, цей слушний закон ще лишивсь доброю інвестицією і виконує для пересічного працівника свій обов'язок, а саме фінансове забезпечення старшого віку.

Кожна людина розуміє, що треба платити свої поточні прожиткові рахунки, але часто забуває, що забезпечення майбутнього безжурного, свобідного життя, без фінансових трудноші також належить до поточних обов'язків.

Беручи під увагу, що на сьогоднішний день 12% населення, або 28 мільйонів людей має понад 65 р. життя, і що на початок 21-го сторіччя, це число зростаючи до 65 мільйонів, може спричинити заколихання і зміни цілої системи урядового забезпечення пенсійного віку.

Приватні фірми, під натиском зростаючих видатків і часто менших прибутків, можуть обмежити свої пенсійні фонди або цілковито зліквідувати їх. Зростаюче число підприємств не дає пенсійного забезпечення, а жінки, особливо самітні, заробляючи пересічно процентово менше як мужчини і живучи довше, можуть опинитись у цілком скрутному стані в старшому віці.

Фінансові дорадники передбачують, що пересічна людина мусить мати від 60% до 80% свого заробітку щоби безжурно жити в старшому віці. Тому ж, питання не є чи заощаджувати частину теперішнього заробітку на майбутність, питання є тільки — де, в якій мірі і формі. Конто I.R.A. у Вашій українській кредитовій кооперативі відповідає на це питання і рівночасно запевняє здоровий фінансовий стан української спільноти.

Нижче є подані табельки вкладів I.R.A. і їх віднімання від приходів, як рівнож ріст вкладів на конта I.R.A. протягом 30 років.

За дальшими інформаціями зверніться до Вашої рідної фінансової установи, яка дбає про Ваш добробут.

IRA Deductions According to Income

Adjusted gross income: Joint filers	Adjusted gross income: Single filers	Approximate deductible amount
Up to $40,000	Up to $25,000	$2,000
$40,000—41,000	$25,000—26,000	1,900
41,000—42,000	26,000—27,000	1,700
42,000—43,000	27,000—28,000	1,500
43,000—44,000	28,000—29,000	1,300
44,000—45,000	29,000—30,000	1,100
45,000—46,000	30,000—31,000	900
46,000—47,000	31,000—32,000	700
47,000—48,000	32,000—33,000	500
48,000—49,000	33,000—34,000	300
49,000—50,000	34,000—35,000	200
$50,000+	$35,000+	$

Effect of Contribution Timing on IRA Growth

Annual contributions occur on January 1 for IRA No.1 and on April 15 (15 months later) for IRA No. 2. Assume 10% earnings compounded daily for an effective annual yield of 10.52%.

Year-End	Value of IRA No. 1	Value of IRA No. 2
1	$2,210.31	$000.00
2	4,653.05	2,155.30
10	36,109.42	30,551.20
20	134,251.59	119,144.82
30	$400,993.10	$359,934.27

УКРАЇНСЬКІ КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ ДАЮТЬ ЧЛЕНАМ БЕЗПЛАТНЕ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Кожна українська кредитова спілка дає своїм членам виїмкову услугу, а саме життєве забезпечення, яке кооперативи оплачують зі своїх прибутків.

Це є груповий плян, який дає кожному членові забезпечення на його ощадності до висоти $2,000 дол. Кожний кваліфікований член, нижче 70 років життя має право на таке забезпечення.

Члени, котрі не осягнули 55 років життя дістають безплатне забезпечення за кожний доляр, до висоти $2,000 долярів у своїм ощадностевім конті.

У старшім віці члени дістають забезпечення відповідно менше:

повну суму забезпечення до 55 р. життя.
75% ....56-59 р.
50% ....60-64 р.
25% ....65-69 р.

Вік члена числиться в той час, коли він вложив гроші, а не коли помер і контракт забезпечення є правосильним так довго, як довго його гроші є в кооперативі.

Тож варто стати і бути членом українських кредитових кооператив хоч би тільки для безплатного забезпечення.

МАЄМО ЩЕ НА СКЛАДІ КНИЖКИ

Андієвська, Емма:
КАВАРНЯ
Поезії
Видавництво „Сучасність", 1983, 126 стор.
Ціна ... $4.00

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ
1898-1973
Упорядкував Яр Славутич
Зредагувала Редакційна Колегія
Об'єднання Українських Письменників в Канаді „Слово", Едмонтон, 1975, 159 стор.
Ціна, тверда оправа ... $10.00

Антонич, Богдан Ігор:
ЗІБРАНІ ТВОРИ
1909-1937
Зредагував
Святослав Гординський і Богдан Рубчак
Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово", Ню Йорк — Вінніпеґ, 1967, видання Організації Оборони Лемківщини в Америці, друком Трідент Прес, 500 стор.
Ціна ... $12.00

Бабай:
КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ
Літературний редактор: Святослав Гординський
Ілюстрації Едварда Козака
Накладом Богдана Нижанківського, Видавництво „Сучасність", 1976, 239 стор.
Ціна ... $10.00

Бабій, О.:
ПОВСТАНЦІ
Поема
Літературне Видавництво в Чікаго, 1956, з Української Друкарні, 180 стор.
Ціна ... $7.00

Володимир, Роман:
ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ
Повість
В-во „Світання", Гейс, Кензас, 1977, 85 стор.
Ціна ... $4.00

Володимир, Р.:
ПАЛКІ СЕРЦЯ
Вибрані твори
Поезії
Видання автора, Ню Йорк, Лондон, 1964, з друкарні Українська Видавнича Спілка у Лондоні, 215 стор.
Ціна ... $8.00

Гай-Головко, Олекса:
ПОЕТИЧНІ ТВОРИ
у трьох томах
Том I
1933-1947
Видавництво „Нові Дні", Торонто, 1970, друком Християнської Преси, 137 стор.
Ціна ... $8.00

Гай-Головко, Олекса:
СОН
Поема
Вінніпеґ, 1984, друком Християнської Преси, 41 стор.
Ціна ... $3.00

Halun-Block, Marie:
THE TWO WORLDS OF DAMYAN
MacDonald and Co., London, 1966, Tonbridge Printers, Tonbridge, pages 122
Price ... $7.00

Голод, Марія:
ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ
Поезії
1972-1976
В-во „Сучасність", 1978, 124 стор.
Бібліотека Прологу і Сучасности ч. 131
Ціна ... $4.00

Госейко, Володимир:
ЗАВТРА АБО ПІСЛЯЗАВТРА
Книга поезій
Видано приватними заходами, Торонто — Лондон, 1979, з друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні, 72 стор.
Ціна ... $3.00

DAS IGORLIED
Heldenepos der Kyjiver Literatur des 12. Jahrhunderts
Bearbeitet by Sviatoslav Hordynsky
Ukrainische Freie Universität, München,
Druckgenossenschaft Cicero, 1985, Seiten 94
Price ... $7.00

Демус, Володимира:
НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ
Поезії
Видавництво Ню-Йоркської Групи, Ню Йорк, Чікаго, 1977, з української друкарні Гартур в Чікаго, 86 стор.
Ціна ... $5.00

Дербуш, Микола:
ВІРШІ
Редакція О. Костюк
Друком Видавничої Спілки Тризуб, Вінніпеґ, 1975, 111 стор.
Ціна ... $8.00

Діброва, Гнат О.
РУХ І ГАРМОНІЯ
Поезії
З друкарні А. Орел в Перт Амбой, 1963, 64 стор.
Ціна ... $3.00

Домашевський, Микола:
ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ
Том I
Гуцульський Дослідний Інститут і Конференція Гуцульських Товариств Америки й Канади, Чікаго, 1975, друком оо. Василіян, Торонто, 501 стор.
Ціна ... $33.00

Домашевський, Микола:
ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ
Том II
Гуцульський Дослідний Інститут і Конференція Гуцульських Товариств Америки й Канади, Чікаго, 1985, друком оо. Василіян, Торонто, 507 стор.
Ціна ... $33.00

Климкевич, Роман Оріон:
ВІТРИ З ДАЛЕЧІНІ
Лірика
Книгозбірня „Пробоєм" ч. 7, Прага — Відень, 1941, з друкарні Й. Шмідберґера, Прага, 157 стор.
Ціна ... $2.00

Коваленко, Боженна:
ГОМІН ДНІПРА
Вибрані поезії
Літературний редактор: Дмитро Чуб
Мельборн, 1983, Літературно-мистецький клюб ім. Василя Симоненка, друком Просвіти, 93 стор.
Ціна ... $7.00

Коваленко, Людмила:
В ЧАСІ І ПРОСТОРІ
П'єси
Видавництво „Ми і світ", Париж, Торонто, Ню Йорк, з друкарні оо. Василіян в Торонто, 1956, 216 стор.
Ціна ... $8.00

Коленська, Любов:
ПАВЛІВ ТРІЮМФ
Ню Йорк, накладом автора, 205 стор.
Ціна ... $10.00

Коленська, Любов:
ДЗЕРКАЛА
Новелі
Видавництво і Друкарня Свободи, Джерзі Сіті, 1981, 223 стор.
Тверда оправа ... $12.00

КОНТРАСТИ
Збірка молодечої творчости
Зредагувала М. Л. Залеська-Онишкевич
Видання Головної Пластової Булави, Ню Йорк — Принстон — Торонто, друком Свободи, 150 стор.
Ціна ... $8.00

Коссовська Алла:
ПАМОРОЗЬ
Поезії
Видавництво „Карби", Ню Йорк, 1971, друком А. Орел, 79 стор.
Ціна ... $2.00

Купчинський, Роман:
НЕВИСПІВАНІ ПІСНІ
Вибрана лірика і проза
Видавництво Пластова Ватага „Бурлаки", Ню Йорк, 1983, 124 стор.
Ціна ... $9.00

Купчинський, Роман:
СКОРОПАД
Поема
Ілюстрації Едварда Козака
В-во „Червона Калина", Ню Йорк, 1965, Друком Сентрі Прес, 127 стор.
Ціна ... $10.00

Курдидик, Ярослав:
СЕРЦЕ І ЗБРОЯ
Збірка вояцької поезії
Накладом Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА, Торонто, 1976, з друкарні „Київ", 76 стор.
Ціна ... $4.00

Лівицька, Марія:
НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ
Накладом Наталії Холодної, видання Комітету, Ню Йорк, 1972, 355 стор.
Ціна ... $10.00

Лімниченко, Василь:
ВЕРХОВИНЦІ
В-во оо. Василіян, Прудентополіс, Парана, Бразилія, 1984, 88 стор.
Ціна ... $5.00

ОБІРВАНІ СТРУНИ
Антологія поезії поляглих, розстріляних, замучених і засланих 1920-1945
Редактор: Богдан Кравців
Видання НТШ і УВАН в Америці, Ню Йорк, 1955, з друкарні Дніпро, 1955, 430 стор.
Ціна ... $12.00

ОЛЕНСЬКИЙ ЦВІТ
Збірка української оповідальної творчості в Румунії
В-во „Критеріон", Букарешт, 1978, 326 стор.
Тверда оправа ... $12.00

Палій, Микола М.:
ЕТСЕТЕРА
Кантати
Зредагував Аніта Купай де Саїнс
В-во Аркадія, Мексико — Чікаго, 1970, з друкарні Рассенс Пронтінг Компані у Лювені, Бельгія, 68 стор.
Ціна ... $3.00

Пасічник, Т.:
ПО ВСІЙ УКРАЇНІ
Поема
Накладом автора, Ню Йорк, 1964, з друкарні Прометей, 193 стор.
Ціна ... $5.00

Пасічник, Т.:
ПЕТРО ГОРДІЄНКО
Епопея
Частина II: Рідний гомін
Ню Йорк, 1957, з друкарні Дніпро, 240 стор.
Ціна ... $10.00

Paximadis, Mary:
LOOK, WHO'S COMING
The Wachna Story
Illustrated by William Kurelek
Mary Paximadis and Wachna Foundation,
Miracle Press, Windsor, Ontario, 1976, pages 124
Price ... $10.00

Перелісна, Катерина:
ВІРШІ ДЛЯ ДІТЕЙ
Ілюстрації: Марта Гірняк-Воєвідка
Видання Союзу Українок Америки в Чікаго, 1986, друком Семко і Семко, Давнерс Гров, Ілліной, 51 стор.
Великий формат, ціна ... $7.00

Полтава, Леонід:
БІЛА ТРАВА
В-во „Америка", Філядельфія, 24 стор.
Відбитка з журналу „Київ"
Ціна ... $2.00

Ревакович, Марія:
З МІШКА МАНДРІВНИКА
Поезії
Ілюстрації Анни Ревакович
Видання Ню-Йоркської Групи, Ню Йорк, 1987, накладом автора, 59 стор.
Ціна ... $3.00

Ревуцький, Валеріян:
НЕСКОРЕНІ БЕРЕЗІЛЬЦІ
Йосип Гірняк і Олімпія Добровольська
Об'єднання Українських Письменників „Слово", Ню Йорк, 1985, друком Компютопрінт Корпорейшен, Кліфтон, 201 стор.
Тверда оправа ... $20.00

Рубчак, Богдан:
КРИЛО ІКАРОВЕ
Нові і вибрані поезії
В-во „Сучасність", 1983, 183 стор.
В-во Прологу і Сучасности ч. 161
Ціна ... $7.00

Самчук, Улас:
СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ
Епос української Америки
Видавництво і Друкарня Свободи, Джерзі Сіті — Ню Йорк, 268 стор.
Тверда оправа, ціна ... $15.00

Самчук, Улас:
ВТЕЧА ВІД СЕБЕ
Роман
Накладом Т-ва „Волинь", друком Трідент Прес, Вінніпеґ, 1982, 429 стор.
Тверда оправа, ціна ... $15.00

Самчук, Улас:
ПЛАНЕТА ДІ-ПІ
Нотатки й листи
Накладом Т-ва „Волинь", 1979, Вінніпеґ, друком Трідент Прес, 354 стор.
Тверда оправа, ціна ... $12.00

Смотрич, Олександер:
УЖИНОК
Поезії
В-во Сучасність, 1985, 116 стор.
Бібліотека Прологу і Сучасности ч. 165.
Ціна ... $7.00

Тарнавська, Марта:
ЗЕМЛЕТРУС
Поезії 1971-1980 років і переклади
Об'єднання Українських Письменників „Слово", Ню Йорк, 1981, з друкарні Київ, Торонто, 96 стор.
Ціна ... $5.00

Тарнавський, Остап:
СОТНЯ СОНЕТІВ
Поезії
Об'єднання Українських Письменників „Слово", Філядельфія, Торонто, 1984, з друкарні Київ, 102 стор.
Тверда обкладинка, ціна ... $10.00

Тарнавський, Остап:
МОСТИ
Поеми
Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово", Ню Йорк, 1956, друком А. Орел, Перт Амбой, 78 стор.
Ціна $7.00

Franko, Ivan:
MOÏSE
Poeme
Traduit par A. Swirko
Imprime en Belgique, 1969, Bruxelles, sur les presses de L'Imprimerie Amibel, pages 77
Price ... $4.00

Франко, Іван:
ЛИС МИКИТА
Друкарня і Видавництво Свобода, Джерзі Сіті, 1920, 144 стор.
Ціна ... $5.00

Ivan Franko:
POEMS
From the translation of Parcival Cundy
Edited by Clarence Manning
Philosophical Library, New York, 1948, printed by F. Hubner and Co., pages 265
Price ... $10.00

Franko, Ivan:
THE MASTER'S JESTS
Translated by Roman Tatchyn
Published by Shevchenko Scientific Society, New York, Paris, Sydney, Toronto, 1979, printed by Computoprint Corporation, Clifton, pages 133
Hard cover, price ... $10.00

Храплива, Леся:
ДАЛЕКИМ І БЛИЗЬКИМ
Вірші
Ню Йорк, 1972, накладом автора, з української друкарні Гартур в Чікаго, 123 стор.
Ціна ... $7.00

Храплива, Леся:
НА ВВЕСЬ БОЖИЙ РІК
Декляматор для дітей
Ню Йорк, 1964, друком Standart Printing Service, 94 стор.
Ціна ... $4.00

Цибульський, Іван:
НА КРИЛАХ ТУГИ І МРІЙ
Вірші і пісні
1957-1962
Ню Йорк, 1963, з друкарні видавництва Свобода у Джерзі Сіті, 95 стор.
Ціна ... $4.00

Чапленко, Василь:
МОЇ ВІРШІ
Матаван, Ню Джерзі, 1974, 32 стор.
Циклостилеве видання
Ціна ... 2.00

Черінь, Ганна:
ВАГОНЕТКИ
Поезія
Чікаго — Ню Йорк, 1969, друком А. Орел, 70 стор.
Ціна ... $4.00

Чуб, Дмитро:
З НОВОГВІНЕЙСЬКИХ ВРАЖЕНЬ
На слідах Миклухи-Маклая
Видавництво „Ластівка", Мельборн, Австралія, 1977, з друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні, 1977, 128 стор.
Ціна ... $7.00

Чуб, Дмитро:
СТЕЖКАМИ ПРИГОД
Українське Видавництво „Просвіта", Мельборн, Австралія, 1975, 119 стор.
Ціна ... $7.00

Taras Shevchenko:
POEMS
Translated into English, French, German
Published by Molode Zyttia, Munich, 1961, printed in Germany by F. Bruckmann, Ukrainian text by Cicero, pages 115
Hard cover, price ... $8.00

Штогрин, Дмитро:
ДОЛЯ УКРАЇНИ
Філядельфія, 1917, з друкарні Сирітського Дому, 158 стор.
Ціна ... $3.00

Щербак, Микола:
ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ
1960-1970
Об'єднання Українських Письменників „Слово", Ню Йорк, 1982, 104 стор.
Ціна ... $8.00

Yuri, Bohdan:
UKRAÏNA
Sons and Daughters
Published by Svoboda Press, Jersey City, pages 156
Price ... $6.00

Янів, Володимир:
ЖИТТЯ
Поезії
Об'єднання Українських Письменників „Слово", Париж — Мюнхен, 1975, з друкарні Логос в Мюнхені, 119 стор.
Ціна ... $5.00

Яновський, Юрій:
МАЙСТЕР КОРАБЛЯ
Видання Наукового Товариства ім. Шевченка, Ню Йорк, 1954, з друкарні Іст Сайд Прес, 239 стор.
Ціна ... $12.00

Ярославська, Дарія:
ЇЙ НЮ ЙОРК
Скорочена повість
Накладом автора, видання Союзу Українок Америки, 1959, 156 стор.
Ціна ... $7.00

Ящун, Василь:
ДІЙСНЕ І МРІЙНЕ
Поезії
Видання автора, Піттсбурґ — Джерзі Сіті, 1981, друком Свободи, 74 стор.
Тверда оправа, ціна ... $5.00

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує додати до ціни 6% продажного податку

Ню Гейвен

Відзначення, як звичайно, започатковано підписанням проклямації в пошану проголошення незалежности України. В вівторок 5-го січня ц.р., делегація УККА, Відділ Ню Гейвен, Кон., під проводом голови Відділу д-ра Михайла Снігуровича відвідала в місцевій ратуші посадника міста Біяджіо ДіЛіто, який по короткій церемонії підписав проклямацію та визначив день 22 січня Днем Української Незалежности в Ню Гейвені. В довшій розмові голова Відділу, він же і голова Громадського Комітету тисячоліття християнства в Україні, вказав посадникові на цю епохову річницю та попросив видати проклямацію Тисячоліття Хрищення України, даючи йому відповідний матеріял. Посадник радо згодився і ще того самого дня підписав проклямацію, відзначуючи рік 1988 — Роком Християнства України в Ню Гейвені. В делегації взяли також участь: о. декан Микола Чернявський, парох місцевих української православної церкви та о. Роман Ґолемба, парох української католицької церкви, Лися Кизик і Ростислава Яхницька (Союз Українок Америки, Відділ 66), Христина Мельник (СУА, Відділ 108), Марічка Марків студентка, член управи УККА), Христя Висовська, (студентка), Омелян Марків (студент) і Григорій Ґіна (члени Управи УККА).

В суботу, 16-го січня, відбулася в залі української католицької церкви в Ню Гейвені святочна академія, присвячена Актам січня. Відкрив її після відспівання національного гимну, голова УККА, д-р М. Снігурович. Святочну доповідь виголосив заступник голови д-р Ярослав Туркало. В мистецькій частині Віра Черни, сопрано, відспівала у двох виступах, у фортепіяновому супроводі проф. Юрія Цибрівського шість пісень: ,,На чужині", сл. О. Олеся, муз. А. Гнатишина, ,,Родимий краю", сл. і муз. В. Матюка ,,В вигнанні дні течуть як сльози", сл. О. Олеся, муз. Б. Остапа, ,,О, слово рідне", сл. О. Олеся, муз. Остапа. Арія з опери ,,Ля Валлі", муз. А. Каталяні, і ,,Україно моя, Україно" народна пісня, аранж. А. Гнатишина. Мгр Лідія Хома продеклямувала два вірші: ,,Журавлі" М. Ситника та ,,Батьківщині" О. Доріченка.

Христина Радавець (флейта) і проф. Ю. Цибрівський (фортепіян) заграли ,,Танок" М. Маре; Сонату Ф-дур (віваче, ларго, алегро) Ф. Телемана; ,,Романца", опус 94, Ч. 3. Р. Шумана; ,,Сарабанда", М. Лисенка; Фантазію на дві українські народні теми, Опус 21, М. Лисенка.

Академію закінчено співом ,,Не пора". Перед закінченням проф. Іван Телюк, заступник голови, вручив Василеві Мельникові Грамоту за його дар — 1.000 дол. на Мільйоновий Фонд УККА, звертаючи увагу на конечність створення такого фонду для запевнення праці Централі УККА.

Сумівець Роман Олещук в товаристві пластунок Адріяни Мельник і Ксені Кизик несе вінок в пошану пам'яті героїв, що впали за волю України.

У неділю, 17-го січня, після Богослужень в намірені українського народу в Церквах обох українських віровизнань відбулася, на Центральному ґріні мирна маніфестація для підкреслення вірності ідеалам 22-их січнів. Під час маніфестації покладено вінок в пошану героям, що впали за волю України. Вінок під пам'ятником американським воїнам із Першої світової війни поклав сумівець Роман Олещук в товаристві пластунок Ксені Кизик і Адріяни Мельник.

Святочну церемонію відкрив голова УККА після відспівання американського і українського гимнів. Отець Р. Ґолемба провів вступну і кінцеву молитву. Промовляв посадник міста Ню Гейвену Б. ДіЛіто, який також прочитав дві проклямації — Січневу і в Тисячоліття Християнства України. В маніфестації взяли організовану участь українські ветерани, відділи Пласту і СУМА з прапорами.

Маніфестацію закінчено співом ,,Боже Великий, Творче Всесильний". В часі маніфестації і аж до 22-го січня повівав український прапор поруч американського на високій щоглі на Ґріні.

14-го січня губернатор стейту Коннектикат підписав проклямацію на Капітолі в Гартфорді у присутності представників усіх відділів УККА стейту Коннектикат. Ню Гейвен репрезентували д-р М. Снігурович і мгр Романа Ґіна-Тібіло, член Управи Відділу. Як відомо, січнева проклямація є стейтовим актом, схваленим назавжди леґіслятурою стейту Коннектикат.

23-го січня відбувся баль і бенкет в пошану січневих роковин в Маріот мотелі в Фармінґтоні. Головним промовцем був суддя д-р Богдан Футей. Д-р М. Снігурович склав привіт від екзекутиви УККА. Досі такі бенкети відбувалися протягом 20 літ в Парк-Плаза в Ню Гейвен. Господарем цьогорічного бенкету був УККА, Відділ Гартфорд.

М. Я.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

У першу річницю смерти св. п. Л. Рейнаровича

З волі Всевишнього відійшов від нас у вічність наш приятель і товариш, громадський діяч, оперний співак, вірний друг, добрий батько і дідусь — Лев Рейнарович, залишаючи по собі смуток, жаль і жалобу в наших серцях і спів свій у наших споминах.

Як можна забути св. п. Лева Рейнаровича — вічно діяльного, повного невгасаючої енергії, завжди з новими плянами співака, соліста найбільшої української опери на західніх землях України. Як можна не згадати великого вкладу праці, яку він вложив в українське вокально-театральне мистецтво, не згадати його великих заслуг, праці, проробленої хоч би тут, у Брукліні, з хором церкви св. Духа, а також з тим же хором за 30 літ з оперними виставами в Ню Йорку та по різних містах Північної Америки. Пригадую, одного разу, йдучи на якийсь вокальний попис в Мангетені, я стрінув мешканця Бруклину сл.п. д-ра Луку Луціва і спитав його, чи й він вибирається туди. А він на це мені сказав: ,,Навіщо мені кудись іти, я маю концерт кожної неділі в нашій церкві, бо в нас співає Рейнарович".

Світлої пам'яті Левко, уродженець Західньої України, вийшов із священичої родини. Народився 1914 року, на самий Новий Рік за старим стилем, у селі Княжполі над Сяном, де його покійний батько був парохом. У той час не було по наших селах ані радія, ані телевізії, але були зате прекрасні співи наших дівчат, як вечором поверталися з поля додому, тужливі співи парубків та веселі збиточні пісні хлопчаків.

В сім'ї було п'ять синів, тож і великих достатків у рідній хаті не було, але була згода, любов до рідного краю, до рідної пісні й музики. В такій родинній атмосфері виростав Левко. Коляди, щедрівки, а на Великдень гагілки зі співами були школою для Левка Рейнаровича. І так минали його дитячі роки. До середньої школи ходив Лев Рейнарович у Перемишлі, мешкав у тамошньому інституті, так званій бурсі. Бурсацьке життя, дружба, спільні жарта й співи почали формувати життя хлопця. Гарний голос, музикальність звертали увагу настоятелів. У студентському хорі його голос домінував над голосами інших. Він дістав сольові партії і зразу видно було, що його голос небуденний і що йому треба студіювати спів більш професійно. Скінчивши гімназію, молодий Левко подався на теологію, і тут теж його голос своєю красою і кольоритом домінував над голосами інших питомців. Тому то після другого року теології, за намовою стрийка Олександра, Лев Рейнарович поїхав до Львова вчитися в найкращих тоді учителів, щоб здобути науку оперного співу. Тут він бере лекції в Українському Музичному Інституті у тенора Білгородської опери проф. Любінецького, у працівників київської опери родини Улуханових та у світової слави співака А. Дідура.

Ще за часів свого студіювання співу нерідко виступав у польському оперному театрі в малих ролях та на пописах Музичного Інституту ім. М. Лисенка. В 1939 році з приходом большевиків, як син священика не міг сподіватися одержати ангажементу в державному театрі опери. З тяжкою бідою йому пощастило дістати працю в хорі на радіо та в тому хорі деякі сольові партії. Лише з приходом до Львова нових наїзників, німців, після втечі большевиків, Львівська опера попала в руки тих, яких німці застали на місці. Повстає Український міський оперний театр і тоді дирекція театру зразу запрошує Лева Рейнаровича на провідні ролі. Рейнарович виступає в усіх постановках опери і завдяки таким як він, театр здобуває признання найкращих рецензентів, і не лише своїх. Про успіхи театру, про його великомистецькі постановки пишуть газети Відня, Берліну, Мадриду, пишуть італійські журнали. У 1944 році большевики знову підсунулися під Львів. Щоб рятуватися, люди подаються на Захід хто чим може — поїздом, кіньми, а то і пішки, з дітьми й клунками у візочках, а все на захід, щоб не попасти ворогові в руки. Подався і Рейнарович зріднею, прилучився до інших людей, та ще в дорозі в Кошицях на Словаччині виступив на радіо. По війні Левко Рейнарович з дружиною і дочкою опинився у так званому таборі ДП. Тут зимою співацька братія з різних вокальних ансамблів з усіх сторін України організувала свій оперний ансамбль під керівництвом Богдана Пюрка та влаштовувала концерти і опери в таборах та на сценах німецьких міст. Опера Богдана Пюрка здобувала розголос і прихильні рецензії, в яких Л. Рейнарович діставав прикметники ,,королівський голос", баритон великого формату і інші.

У 1949 році Рейнаровичі переїхали до Америки, спершу до Ню Гейвену, а в 1955 році до Брукліну, Н. Й., де Лев Рейнарович, крім того, що мусів на прожиток працювати фізично, не за своєю професією, зразу включився у громадське життя, перебрав церковний хор, організував оперний ансамбль в Ню Йорку і так працював до останніх своїх сил.

Степан Крижанівський

У ДЕСЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашої Найдорожчої, Назабутньої

МАМИ І БАБЦІ

СВ. П.

ГАЛІ ПОПЕЛЬ

та

У ТРЕТЮ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого, Незабутнього

ТАТА І ДЗЯДЗЯ

СВ. П.

ЯРЕМИ ПОПЕЛЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

дня 27-го лютого 1988 року

в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, о год. 8:15 ранку;

в церкві свв. Петра й Павла в Клівленді, Огайо, о год. 8-ій ранку;

в церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвик, Н. Дж., о год. 11-ій ранку.

Про молитви просять:

діти: МАРТА й АДРІЯН
ЮРКО і ВІРА
АНДРІЙ і ЛЯРИСА
внуки: АНДРІЙ, ЮРКО, ТАРАС і МИКОЛА
внучки: АНДРЕЯ і МЕЛЯСЯ

Оцим сповіщаємо, що у четвер, 4-го лютого 1988 року передчасно відійшла від нас у Вічність на 52-му році свого трудолюбивого життя

наша Незабутня

ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАТИ, СЕСТРА й БАБУНЯ

СВ. П.

Тетяна з Вознюків Білоконська

уродженка Волинської Землі, жертовна трудівниця в житті й розбудові парафій УАПЦ в Клівленді й у Бронсвік, Огайо.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулись 5-го й 8-го лютого у крипті Колодія-Лазути у Пармі, Огайо та в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

СОРОКДЕННІ ПОМИНКИ відбудуться в неділю, 13-го березня в Парафії УАПЦ св. Степана у Брансвік, Огайо й почнуться Святою Літургією о год. 10-ій ранку. Заупокійна Служба Божа буде відправлена також у четвер, 17-го березня о год. 9-ій ранку в церкві св. Покрови у Пармі.

Велике Спасибі Отцю й Паніматці Посаківським, за щире й невідступне піклування Покійною в часі важкої, невилічимої недуги, за піддержку й постійну духовну опіку. Отцеві Посаківському за відправу похоронних обрядів та зворушливе прощальне слово, Отцю Диякону Тимофію Белінському за співслуження похоронної відправи, хористам та дириґентові Якову Сідельникові за гармонійний спів під час відправ, громадянству за численну участь у них, сестрам Покійної Наді й Марусі та племінницям Любі й Вірі завсебічну допомогу — й усім, які своїми молитвами, пожертвами, квітами й участю у похоронах віддали нашій Незабутній Покійній останній поклін — ми глибоко вдячні.

МИКОЛА БІЛОКОНСЬКИЙ — чоловік
ЮРІЙ БІЛОКОНСЬКИЙ з дружиною НАТАЛКОЮ та
ВОЛОДИМИР — сини
МИКОЛА й ВАСИЛЬКО — внуки
ЛІДА ВОЗНЮК — мати
МАРІЯ БІЛОКОНСЬКА — теща
ІВАН БІЛОКОНСЬКИЙ з родиною — брат
НІНА ГРИНИК, НАДЯ КОЛАЧКОВСЬКА, МАРУСЯ КОННОЛІ — з їхніми родинами та ЗІНА — сестри
МИКОЛА ВОЗНЮК — брат з родиною

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

нашої Найдорожчої і Незабутньої

СЕСТРИ І ТЕТИ

бл. п.

МАРТИ ГАНКЕВИЧ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

23-го лютого 1988 р. в Ню Йорку в церкві св. Юра, о год. 9-ій ранку;
23-го лютого ц. р. в Джерзі Ситі, Н. Дж. в церкві свв. Петра і Павла, о год. 7:30 ранку;
23-го лютого ц. р в Нюарку, Н. Дж. в церкві св. Івана Хрестителя, о год. 7:45 ранку;
23-го лютого ц. р. в Балтимор, MD в церкві св. Михаїла, о год. 8:30 ранку;
23-го лютого ц. р. у Вашінґтоні, DC в церкві св. Родини, о год. 8-ій ранку;
23-го лютого ц. р. в Гамілтоні, Канада в церкві св. Духа, о год. 8:30 ранку;
23-го лютого ц. р. в Норт Порт в церкві Введ. у Храм Пр. Богородиці, о год. 8:30 ранку;
23-го лютого ц. р. в Асторії в церкві св. Хреста, о год. 8:30 ранку;
24-го лютого ц. р. в Йонкерсі в церкві св. Михаїла, о год. 8-ій ранку.

Просимо згадати в ці дні Покійну Марту в своїх молитвах.

СЕСТРИ, БРАТИ І РОДИНА

З України прийшла сумна вістка, що 10-го лютого 1988 р. відійшов у Вічність

бл. п.

Ігор Старосольський

архітект, реставратор пам'яток архітектури, залишаючи у смутку найближчих у Львові та рідних в Америці, про що Родину і Друзів повідомляють

син — ВОЛОДИМИР
брат — ЮРІЙ з дружиною
сестра — УЛЯНА
племінниця — АНЯ

,,ТИХО СПИ БЕЗ ТРИВОГ..."

Українське Академічне Козацтво ,,ЧОРНОМОРЕ" у Філядельфії, Па., ЗСА

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством та Українським Громадянством, що 12-го лютого 1988 р. відійшов у Вічність в місті Ню Йорку

бл. п. д-р

Іван М. Новосівський

кол. суддя у Басарабії, Чернівцях та Тернополі, Галичина, автор дослідних правничих видань, дійсний член НТШ, почесний голова Центрального Об'єднання Буковинців Українців, член різних українських організацій.

ПОХОРОН у середу, 17-го лютого 1988 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дружині та Родині Покійного висловлюємо наші щирі співчуття.

Старшина

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіти за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Рочестер, Н. Й.

В суботу, 27-го лютого 1988 р., о год. 3-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС у РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та конвенційні делегати наступних Відділів:

36, 43, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь
д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

По Зборах буде ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук *почесний голова* — **Петро Дзюба** *голова*
Д. Пристай *секретар* — **Стефан Приймак** *касир*

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величної події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситься виставляти на: UUARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та висилати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue., Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі ....

Посвідку проситься виставити на .... (по-англійськи)

та переслати на адресу (по-англійськи) ....

Дата .... Підпис

В Австралії соборно освячували воду в день Водохрища

Згідно зі зарядженням Союзу Українських Організацій Австралії та Крайового Ювілейного Комітету для відзначення Тисячоліття Хрищення України, якого стейтовим головою є д-р Іван Ващишин, у понеділок, 18-го січня ц.р. разом з іншими стейтами Австралії аделяїдська громада соборно і велично вознесла щирі молитви Всевишньому у душевному піднесенні під час урочистого Водосвячення, яке відбулося біля української православної Св. Михайлівської церкви. Вона має за собою історію першої української церкви, основаної в лютому 1950 року. Їй припала і в цьому році особлива місія — бути храмом, біля якого засвідчено в цей день всеукраїнську братню любов і згоду в ім'я Бога і України. Хоч була літня гаряча пора, в цей день погода була лагідна, що дозволило великій кількости громадян бути присутніми.

Величнo і урочисто вийшло з просторого храму духовенство наших церков обох віроісповідувань. Попереду несли хоругви вірні усіх наших українських церков. Співав хор Св. Михайлівської церкви під кермою Люсі Дніпрової, до складу якого долучилися члени хору Св. Покровської церкви на чолі з їх дириґентом Андрієм Ситником, а також деякі хористи з хорів Українських католицьких церков.

Перед традиційним, спорудженим з льоду хрестом та досить великою посудиною з водою, яка символізувала та заступала українську „ополонку" в ріці, відправляло наше духовенство в складі пароха Св. Михайлівської церкви о. Петра Косацького, пароха Св. Троїцької церкви протопресвітера о. Олександра Зелінського, пароха українських католицьких церков св. Покрови та свв. Володимира і Ольги о. митрата Ігоря Шпитковського з його сотрудником о. Петром Ґаєм, пароха Св. Володимирської УАПЦеркви в Лос Анджелесі в Каліфорнії, о. протоієрея Анатолія Ситника та іподиякона Св. Михайлівської церкви Леоніда Бендиса. Святочною молитовною відправою, черґуючись, проводили усі отці, як рівно ж і чин водосвяття совершали отці обох наших сестрінних церков: православної і католицької, створюючи тим почуття нашої всеоб'єднуючої хвилини та тим скріплюючи нашу національну єдність і неподільність, свідоцтвом чого було те, що парох УКЦеркви скроплював голови свяченою водою православним своїм братам-українцям, які підходили до нього цілувати хрест, а те саме чинив і парох УАПЦеркви до братів і сестер українців-католиків, які підходили цілувати хрест до нього. Знаменними та незабутніми залишаться в серцях присутніх слова високопатріотичної проповіді, яку виголосив парох УПЦеркви Св. Трійці о. протопресвітер Олександер Зелінський, звертаючись до численних присутніх словами: „Українська Родино! Називаю і кличу вас тими словами, тому що ви засвідчили сьогодні вашою масовою участю на тій соборній святочній відправі великого всеукраїнського свята Водохрищення, що нарід наш є неподільний та що велика заповідь любови до ближнього — любови до українця є незнищимим нашим щитом і девізом". Далі отець сказав: „У ювілейному році Тисячоліття хрищення нашого народу великий наш апостол св. Володимир запитує нас: 'Чому ви заїхали та запливли так далеко? Чому покинули батьківщину свою? А це тому, що ви не зберігли моїх заповідей — моїх заповітів берегти єдність вашу — запоруку збереження держави вашої. І в цьому ювілейному році кличу я вас: об'єднайтеся, тому що прийшов на це найвищий час' ".

За нашим старим звичаєм присутні наповнювали свої посудини свяченою водою та споживали „голодну кутю" і традиційний „узвар", якими частували присутніх братство та сестрицтво храму цього, за що їм та особливо їхньому голові В. Дніпровому належить особливе признання. Українська щира гостинність відчувалася усюди, що завдячується рівно ж і голові парафіяльної ради Св. Михайлівської церкви, відданому українському патріотові та соборникові Борисові Борисевичеві. Потім у залі парохії засіли при спільному столі наші духовні провідники, включно з українськими католицькими сестрами-монахинями, визначні та провідні діячі громади та почесні гості на чолі з парохом тієї церкви отцем Петром Косацьким. Відчувалася щира українська дружня хвилина чи хвилини, за якими тужимо ми всі. Нехай цей примірний всеукраїнський день буде початком нашої нової ери, повної щирого і непофальшованого братолюбія, української єдности і згоди. Тому чи є доцільним витрачати енерґію та намагатися „арґументувати" чи захищати чужі інтереси та амбіції, утотожнюючи їх з нашою рідною Христовою Церквою? Чи наші прапредки прийняли віру з Візантії, Болгарії чи Риму, та чи вони зробили це корисно чи ні, ця справа сьогодні є неактуальною. А це тому, що протягом тисячоліття український народ скристалізував свою рідну Церкву, вклавши в ній всі найдостойніші скарби нашої високої віри, культури та народних традицій. Наші великі композитори вклали в наші Богослуження шедеври своєї творчости, базовані на мотивах нашого народу, надаючи нашим Богослуженням радісне почуття єднання з Творцем-Отцем нашим, у синівській любови до Нього, що є протилежним до інших східніх церковних відправ включно з грецькою чи московською, з яких віє суворим аскетизмом та понурістю. І незалежно від того, чи частина нашої церкви є під юрисдикцією Риму чи є у молитовному єднанні з царгородським патріярхом, наша українська церква є одна і очікує своєї самостійної держави та свого в ній патріярха, для здійснення плянів Володимира Великого та нашої священної місії, яку поклав на наш нарід св. Андрій Первозванний, благословивши наш древній Київ для населення Христової науки народам.

Д-р Святополк Шумський

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість стейт поштовий код

,,Веселий вечір" з участю З. Маринця

По-мистецьки виготовлена програма з повищим написом запрошувала членів української громади, розсіяних по Сан Франсіско, до участи в небувалій, своєрідній імпрезі. Значна участь в цій імпрезі перевищила числом учасників — шанувальників наших щорічних національних імпрез. Без сумніву, особа мистця-гумориста Зеновія Маринця була тим магнетом, що притягнула з віддалених міст і містечок таку кількість людей. Гумористичні виступи З. Маринця наша преса уже спопуляризувала, бо він не зважаючи на своє короткочасне перебування у ЗСА, виступав в Европі, Австралії, Канаді і багатьох містах ЗСА. Цей обдарований непересічним талантом мистець з вищою педагогічною і музичною освітою вчив у середній школі у Львові рідної мови й літератури, співав і дириґував капелею „Трембіта", а зараз за фабричним станком важкою працею заробляє на хліб насущний для родини та мріє про найкращу освіту для сина.

Маринець — це в першій мірі високого „калібру" мистець-гуморист. Гумористи — це рідкісна порода людей, обдарованих глибоким відчуттям і здібністю передати непомітні, повсякденні події в осміяній формі та розвеселяти людей. Суттю гумору є зосередження над явищами чи то політичними, суспільними чи людськими характерами з їхніми властивими слабостями, недоліками чи неуцтвом.

З. Маринець в одногодинному виступі забавляв своїх слухачів неперевершеним гумором, що виринав із складних ситуацій політичної системи, в якій він виростав і докладно пізнав, та з особистих людських недомагань. Кожний гумор він передав у чистій літературній мові, хоч дуже часто комічна ситуація для яскравішого забарвлення вимагала й брудного вислову, але він це уникав. У багатьох випадках його гумор викликав безконтрольний сміх зі сльозами. Слухачі винагородили його рясними оплесками.

Гумористичний виступ Маринця доповнили: хор Відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки в Сан Хозе під дириґентурою Віри Шавлач і танцювальний гурток дівчат. Хор співав бадьорі народні пісні, а дівчатка-середньошкільниці виконали народні танки.

Імпрезу зорганізував згаданий Відділ, очолений Катею Бондаренко. Це найактивніша організація на нашому терені. Вона наділила стипендією студентку в Бразилії, постійно жертвує на Український Національний Музей та інші наукові установи.

Наша громада щиросердечно дякує їй за влаштовану імпрезу.

Союзянка

Студенти...

(Закінчення зі стор. 2)

одною пацієнткою-наркоманкою.

— Чому ти ніде не працюєш?

— Нема часу на працю. Треба роздобувати наркотики.

— Що думаєш робити після шпиталю?

— Буду далі вживати наркотики, „колотись". А що мене чекає в житті? Мати з вітчимом п'яниці. П'ють і скандалять. Батько помер від горілки. Коли я почала пізно вночі приходити додому мати до шостої кляси била мене. Потім перестала.

— Скільки тобі потрібно грошей на добу на наркотики?

— Як коли, в середньому 140-150 карбованців.

— Тоді це буде біля 5,000 на місяць. Де береш гроші?

— Дістаю. Ми крадемо, вламлюємось у помешкання, обкрадаємо п'яних „командіровочних".

— І ніколи вас не зловили?

— Ні.

— Заміж не збираєтесь?

— Покищо ні, а може й вийду, мені все одно.

— Як же ти сама хвора будеш мати дітей?

— А які будуть такі будуть. Не я перша.

— Але ти можеш вмерти від великої дози наркотиків.

— Все одно колись помирати треба. Але ми не думаємо про смерть. Нам ніколи думати. Ми шукаємо... Вирватись від такого життя практично неможливо.

Совєтський Союз до дуже складної справи наркоманії підходить з позицій побільшення карно-правових норм і з позицій широкої профілактики соціяльного явища.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ҐАВІС, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., померла 28-го грудня 1987 року на 92-му році життя. Нар. 1895 року в селі Пискоровичі, пов. Ярослав, Зах. Україна. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дочку Стефанію зі сином Степаном, сина Мирона з родиною, 3 внуки, 4 правнуки і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 2-го січня 1988 року на цвинтарі Окленд, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ВОЛОДИМИР І. КАШКО, член УНС Відд. 323-го ім. Св. Володимра в Канзас Сіті, Канзас, помер 2-го грудня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1922 року в Канзас Сіті, Канзас. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Володимра мол., дочку Анну Марію Флерш, сестру Гелен Снайдер і і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мавнт Калварі в Канзас Сіті, Канзас.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Білик, секр.

АННА СВИСТУН, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рачестері, Н.Й., померла 12-го січня 1988 року на 63-му році життя. Нар. 10-го липня 1924 року в селі Тира Велика, Долина, Зах. Україна. Членом УНС стала 1963 року. Залишила у смутку синів Йосифа і Данила, дочок Марію і Анну та шість внуків. Похорон відбувся 15-го січня 1988 року на цвинтарі Св. Гробу в Рачестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Попович, секр.

МАРІЯ ПОЛОХОВИЧ, член УНС Відд. 213-го ім. Св. Михаїла в Байон, Н.Дж., померла 20-го січня 1988 року на 77-му році життя. Нар. 25-го липня 1911 року в Перт Амбою, Н. Дж. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку мужа Івана, дочок Анну Марію Сетерко та Ненсі Скоп. Похорон відбувся 20-го січня 1988 року на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АЛЕКСАНДЕР ЯСІНСЬКИЙ член УНС Відд. 35-го Т-ва „Єдність" в Чикаго, Ілл., помер 16-го грудня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1923 року в селі Годів, пов. Зборів, Україна. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Дороту і дочок Марію, Катерину, Ольгу і Александру. Похорон відбувся 21-го грудня 1987 року на цвинтарі св. Миколая у Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1988 р.

Чикаґо, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Степана 221-го Відд. о год. 1-ій по пол. в залі під катедрою св. о. Николая, Rice and Oakley. Проситься членів взяти активну участь у Річних загальних зборах Відділу. — Управа.

